



กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ
 รับที่ กค ๓๓
 วันที่ - ๑ มี.ย. ๒๕๖๖
 เวลา ๐๗:๕๐ น.

สำนักงานเลขานุการกรม
 เลขที่ 4748
 วันที่ ๑1/พ.ค. ๒๖
 เวลา ๑๑ : ๑๑ น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขานุการกรม กลุ่มกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวฯ โทร. ๑๓๑๕๗

ที่ กค ๐๔๐๑.๑๐/ ๑๒๑๑ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุมัตินำข้อมูลลงเว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยว

เรียน เลขานุการกรม

ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุดที่ กค ๐๔๐๖.๓/๑๐๔๐๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๖ กรมบัญชีกลางส่งบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ประจำปีบัญชี ๒๕๖๖ ซึ่งตัวชี้วัดด้านที่ ๕ ด้านบริหารพัฒนาทุนหมุนเวียน ข้อ ๔ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กำหนดให้ทุนหมุนเวียนต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด นั้น

สำนักงานเลขานุการ กลุ่มกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลตามกรอบหลักเกณฑ์ที่กรมบัญชีกลางกำหนด (องค์ประกอบของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอให้กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศนำข้อมูลขึ้นเว็บไซต์

ตรวจเสนอ

(นางเนธยา แก่นกาญจน์)
 นักพัฒนาการท่องเที่ยว
 ๓๑ พ.ค. ๖๖

นางสาวพรไพโร สุกสว่าง
 นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ
 หัวหน้ากลุ่มกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

- มอช อรุณรุ่งโรจน์ ส.ก.ค.

(นายพิพัฒน์ โชติช่วง)

นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง

หัวหน้ากลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ

- ๑ มี.ย. ๒๕๖๖

(นายสิโรจน์ มียศ)
 เลขานุการกรม
 ๓๑ พ.ค. ๒๕๖๖

ข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ตามบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน ประจำปีบัญชี ๒๕๖๖

ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีดังนี้

๑. ข้อมูลสารสนเทศด้านการเงินกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว
๒. ข้อมูลการดำเนินงานตามภารกิจของทุนหมุนเวียน
๓. โครงสร้างการบริหารของทุนหมุนเวียน
๔. ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับคณะกรรมการและผู้บริหารทุนหมุนเวียน
๕. วัตถุประสงค์จัดตั้ง พันธกิจ และวิสัยทัศน์
๖. ภาพรวมแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว และแผนปฏิบัติการประจำปี
๗. โครงการลงทุนที่สำคัญ (ของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวไม่มี)
๘. การจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องสำรองไฟ
๙. นโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว
๑๐. การดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล หรือนโยบายของกระทรวงต้นสังกัด
๑๑. กฎ มติ ค.ร.ม. ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบาย เพื่อให้เอกชนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ
๑๒. สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร และคำแนะนำในการติดต่อกับทุนหมุนเวียน

ข้อมูลของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวที่ต้องเปิดเผยต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๑. ข้อมูลสารสนเทศด้านการเงินกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

- ฐานะการเงิน ๑๘๕,๐๘๓,๔๕๙.๒๙ บาท (หนึ่งร้อยแปดสิบล้านห้าพันสามพันสี่ร้อยห้าสิบบาทสี่สิบบาทสตางค์)

(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๖)

- รวมสินทรัพย์สุทธิ ๑๘๕,๒๙๙,๗๐๘.๕๖ บาท (หนึ่งร้อยแปดสิบล้านสองแสนเก้าหมื่นเก้าพันเจ็ดร้อยแปดบาทห้าสิบบาทสตางค์)

(ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๖)

(เอกสารแนบ ๑)

๒. ข้อมูลการดำเนินงานตามภารกิจของทุนหมุนเวียน

กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเงินทดรองจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือตามที่ได้โฆษณาหรือรับรองไว้กับนักท่องเที่ยว หรือตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนี้

๓.๑ ทุนประเดิมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดสรรให้ จำนวน ๒๐ ล้านบาท

๓.๒ เงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและค่าธรรมเนียมอื่นที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

๓.๓ หลักประกันที่ตกเป็นของกองทุน ตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม

๓.๔ เงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจ่ายชดใช้คืนกองทุน และเงินที่นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุน ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และเงินเพิ่มตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๔๒ วรรคสอง

๓.๕ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

๓.๖ ดอกผล รายได้ หรือเงินอื่นใดของกองทุน

รายรับของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว รับจากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ มีทั้งหมด ๖ แห่ง คือ

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขากรุงเทพมหานคร

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออก (จังหวัดชลบุรี)

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคเหนือ (จังหวัดเชียงใหม่)

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดนครราชสีมา)

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้เขต ๑ จังหวัดจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภาคใต้เขต ๒ จังหวัดภูเก็ต

หมายเหตุ กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวเริ่มจ่ายเงินชดเชยแก่ผู้เสียหาย เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

๓. โครงสร้างการบริหารของทุนหมุนเวียน

โครงสร้างการบริหารกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

(เอกสารแนบ ๒)

๔. ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับคณะกรรมการและผู้บริหารทุนหมุนเวียน

คำสั่งคณะกรรมการบริหารจัดการกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

(เอกสารแนบ ๓)

๕. วัตถุประสงค์จัดตั้ง พันธกิจ และวิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์

เป็นกองทุนที่เป็นเลิศด้านการบริหารจัดการและการให้บริการ

พันธกิจ

๑. เก็บรักษา บริหารเงิน และทรัพย์สินของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ว่าด้วย การเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. จ่ายเงินชดเชยให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว หรือตามที่ได้โฆษณาหรือรับรองไว้กับนักท่องเที่ยว หรือตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. ประชาสัมพันธ์กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก

วัตถุประสงค์ของกองทุน

เพื่อใช้เป็นเงินทดรองจ่ายแก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว หรือตามที่โฆษณาหรือรับรองไว้กับนักท่องเที่ยว หรือตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป้าประสงค์

บริหารจัดการกองทุนได้อย่างยั่งยืน และสามารถเยียวยานักท่องเที่ยวได้ตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ผลผลิต

จำนวนเงินชดเชยที่จ่ายให้แก่นักท่องเที่ยว (ผู้เสียหาย) ตามที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง หรือนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาวินิจฉัย แล้วแต่กรณี

ผลลัพธ์

ร้อยละความสำเร็จของจำนวนนักท่องเที่ยวที่ได้รับความคุ้มครองจากการวินิจฉัยของนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือสาขาแล้วแต่กรณี

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงินและบัญชี

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

กิจกรรม ๑ โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว (โครงการต่อเนื่อง)

กลยุทธ์ที่ ๒ การเพิ่มรายได้(จากดอกผล)ของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

กิจกรรม ๒ การถอนเงินรายได้ค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จากบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ เป็นบัญชีเงินฝากประจำตามที่ประชุมคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์พิจารณา และนำเรียนที่ประชุมคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถในการกำกับ ติดตามการดำเนินงาน

กลยุทธ์ที่ ๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการติดตามควบคุมการดำเนินงานของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวและจัดทำฐานข้อมูลการจัดทำบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนประจำปีบัญชี โดยการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบ MIS เพื่อเสนอผู้บริหารประกอบการตัดสินใจ

กิจกรรม ๑ การจัดทำฐานข้อมูล การจัดทำบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนประจำปีบัญชี และฐานข้อมูลการจ่ายเงินชดเชยและการรับเงินชดเชยคืนกองทุนฯของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์กองทุนฯ โดยมุ่งเน้นประชาสัมพันธ์ภารกิจหลัก และขั้นตอนการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว (ผู้เสียหาย)

กิจกรรม ๒ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกองทุนฯ ในรูปแบบภาพเคลื่อนไหว หรือ คลิป วีดีโอช่องทางต่าง ๆ ๑. งานนิทรรศการ ๒. ผ่านสื่อ Online ๓. องค์กรเครือข่าย ๔. โซเชียลเน็ตเวิร์ค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการให้บริการ

กิจกรรม ๑ นำแบบสำรวจความพึงพอใจให้ผู้มารับเงินชดเชย(ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกรอกข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ โดยนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆมาพัฒนาการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ที่ ๒ การบริหารความเสี่ยง

กำจัดการความเสี่ยงและลดผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

กิจกรรม ๒ กำหนดปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงานกองทุนฯ และจัดทำแผนเตรียมพร้อมสำหรับระบบการบริหารความเสี่ยงเพื่อลดผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

กลยุทธ์ที่ ๓ การควบคุมภายใน

- จัดทำระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้การทำงานในทุกกระบวนการบรรลุตามวัตถุประสงค์

กิจกรรม ๓ จัดให้มีสภาพแวดล้อมการควบคุมภายใน ได้แก่ ระบบข้อร้องเรียน การตรวจสอบการปฏิบัติงานการตรวจสอบความขัดแย้งทางผลประโยชน์ การกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ประเมินผล การควบคุมตนเอง (CSA) ตามรูปแบบที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาบุคลากร

กิจกรรม ๔ จัดทำโครงการศึกษาดูงานทุนหมุนเวียนที่ได้รับรางวัลการประเมินผลดีเด่น จากกรมบัญชีกลางหรือจัดอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร

กิจกรรม ๕ การเพิ่มบุคลากรให้สอดคล้องกับภารกิจงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างเครือข่ายระหว่างกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวเกี่ยวกับสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขากรุงเทพมหานคร และสาขาต่างๆ

กิจกรรม ๑ การพัฒนาระบบช่องทางในการตรวจสอบข้อมูลการจ่ายเงินชดเชยและการรับเงินชดใช้ผ่านระบบออนไลน์

๖. ภาพรวมแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว และแผนปฏิบัติการประจำปี
(เอกสารแนบ ๔)

๗. โครงการลงทุนที่สำคัญ
- ไม่มี -

๘. การจัดซื้อจัดจ้าง
- ไม่มี -

๙. นโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

หลักการและวัตถุประสงค์

หลักการ

การจัดทำนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว เป็นการตอบสนองต่อแนวคิดตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้การบริหารจัดการกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว มีความโปร่งใส และน่าเชื่อถือและเป็นการตอบสนองต่อความคิดตามหลักธรรมาภิบาล ดังนี้

๑. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๖๔ บัญญัติว่า

“บทบัญญัติในหมวดนี้เป็นแนวทางให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๗๖ รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐ ต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนา เจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐพึงดำเนินการให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไป ตามระบบคุณธรรม โดยกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการป้องกันมิให้ผู้ใดใช้อำนาจ หรือกระทำการ โดยมิชอบที่เป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระบวนการแต่งตั้งหรือการพิจารณา ความดีความชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว

๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓/๑ บัญญัติว่า

“การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดภารกิจ และยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงานจัดสรรงบประมาณ และการบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ต้องคำนึงถึงหลักการตามวรรคหนึ่ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การเปิดเผยข้อมูลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของภารกิจ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรานี้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติก็ได้”

การกำหนดให้มีการจัดทำนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีถือเป็นส่วนหนึ่งของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารราชการแผ่นดินของไทยดังเจตนารมณ์ที่ปรากฏอย่างชัดเจนในมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังกล่าว

๓. มติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ รัฐมนตรีมอบหมายให้หน่วยงานภาครัฐให้ความร่วมมือและเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity) and Transparency Assessment: ITA) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐ โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายหน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมการประเมินแนวทางและเครื่องมือตามที่สำนักงาน ป.ป.ช กำหนด

๔. ระบบราชการ ๔.๐ มุ่งเน้นให้ส่วนราชการเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย (Smart & High Performance Government) มีการทำงานอย่างเปิดกว้าง และเชื่อมโยงถึงกัน (Open & Connected Government) และยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen – Centric Government.) โดย “ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารราชการ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน” (Better Government Happier Citizen) เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จดังกล่าวมีปัจจัยแห่งความสำเร็จหลัก ๓ ประการ ได้แก่ การสานพลังทุกภาคส่วน (Collaboration) การสร้างนวัตกรรม (Innovation) และการปรับเข้าสู่การเป็นดิจิทัล (Digitalization)

๔. เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ๔.๐ (Public Sector Management Quality Award: PMQA)

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน โดยได้จัดทำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐขึ้น เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปใช้ในการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการให้เป็นหน่วยงานที่มีผลการปฏิบัติงานสูง และมีมาตรฐานการทำงานเทียบเคียงกับมาตรฐานสากล ซึ่งในเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐหมวด ๑ การนำองค์กรนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการนำองค์กรเพื่อให้ส่วนราชการมีการกำกับดูแลตนเองที่ดี โดยดำเนินการด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความรับผิดชอบต่อ ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติและดำเนินการอย่างมีจริยธรรมรวมทั้งต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรเป็นทั้งคนเก่งและคนดี ประพฤติตนต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน รวมถึงการใช้ทรัพยากร

ขององค์กรอย่างมีความรับผิดชอบ อีกทั้ง บุคลากรในองค์กรต้องมีการดำเนินงานอย่างมีจริยธรรมและธรรมาภิบาลต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ รวมทั้ง ผู้บริหารควรมีการกำหนดกรอบในการตรวจสอบการปฏิบัติตนของบุคลากรในองค์กรว่าเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เช่น มีการดูแลต่อผู้รับบริการอย่างเป็นธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ให้เกียรติ รวมถึงการรักษา ปกป้องไม่ให้องค์กรดำเนินการในทางที่มีความเสื่อมเสียต่อศักดิ์ศรีหรือสิ่งไม่ดีใด ๆ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับส่งเสริมธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้น ในหน่วยงานและสามารถนำไปปฏิบัติและติดตามผลอย่างเป็นรูปธรรม

๒. เพื่อใช้เป็นแนวทางตรวจสอบธรรมาภิบาล ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว เพื่อไม่ให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งจะทำให้เสียหายต่อหน่วยงาน ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ปฏิบัติงาน

๓. เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ ความไว้วางใจ ความมั่นใจ การยอมรับและศรัทธาของผู้รับบริการประชาชนทั่วไป และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๑๐. การดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล หรือนโยบายของกระทรวงต้นสังกัด

กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ได้ดำเนินงานตามนโยบายเกี่ยวกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ สู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามวัตถุประสงค์และตัวชี้วัดอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

๑. การสร้างความรู้ความเข้าใจภายในองค์กรหรือกลุ่ม โดยจัดให้มีกระบวนการสร้างความร่วมมือและองค์ความรู้ เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นกรอบแผนงาน/โครงการ และวางแผนการดำเนินงานของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวและเพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่การรับรู้ของสังคม

๒. เพิ่มศักยภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมของบุคลากร ภายในองค์การส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อนำมาบูรณาการและกำหนด วัตถุประสงค์ เป้าหมาย รวมไปถึงการดำเนินการต่าง ๆ ของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงหรือกรม ช่วยให้เกิดการขับเคลื่อนการดำเนินงานเป็นไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๓. การบูรณาการหน่วยงานรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ของแผนพัฒนาเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามแผนงานหรือโครงการ ให้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานและการเตรียมบุคลากรให้สามารถบริหารจัดการกองทุนฯได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๔. สนับสนุน ส่งเสริมและให้ความสำคัญการพัฒนาาระบบสารสนเทศสำหรับการให้บริการข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้มีข้อมูลด้านการเงิน การบัญชีที่ถูกต้อง

๕. การดำเนินงานตามนโยบายการบริหารองค์กรที่ดี

๕.๑ หลักคุณธรรม บุคลากรยึดมั่นในความถูกต้อง ดีงาม พัฒนาตนเองเพื่อเป็นผู้มีความซื่อสัตย์จริงใจ ขยันอดทน มีระเบียบวินัย ที่สำคัญดำรงไว้ซึ่งหลักการอันถูกต้องและพัฒนาการให้บริการแก่ประชาชน

๕.๒ หลักความโปร่งใส การทำงานที่เปิดเผยมสามารถตรวจสอบได้ มีการจัดระบบการบริหารจัดการมีความโปร่งใส

๕.๓ หลักการมีส่วนร่วม เพื่อกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว นำไปประกอบการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ การให้คำแนะนำปรึกษากับประชาชนผู้เข้ามาใช้บริการ

๕.๔ ส่งเสริมให้บุคลากรมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงานดูแลรักษาผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับรัฐและมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่ามากที่สุด

นโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีและแนวทางปฏิบัติภายใต้กรอบนโยบาย หลัก ๔ ด้าน

ด้าน	นโยบายหลัก	แนวทางปฏิบัติ
รัฐสังคมและสิ่งแวดล้อม	๑. มุ่งมั่นบริหารจัดการกองทุนคุ้มครองธุรกิจ นำเที่ยวเพื่อมิให้เกิดประโยชน์และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๒. ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลโดยดำเนินการตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และแก้ไข พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมทั้งระเบียบอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	๑. จัดทำแผนการดำเนินการ (Action plan) ที่ชัดเจน ตามแผนยุทธศาสตร์ของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ๒. ติดตามผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ
ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. มุ่งมั่น ให้บริการด้วยความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ๒. รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้รับบริการ	๑. กำหนดแนวทางและพัฒนาการให้บริการเพื่อให้มีประสิทธิภาพ ๒. พัฒนาการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นที่ครอบคลุมด้านต่างๆ เพื่อปรับปรุงการให้บริการ
องค์การ	๑. ส่งเสริมให้เกิดระบบคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน ๒. ให้ความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อาทิ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี	๑. กำหนดมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรมขององค์กร ๒. พัฒนาระบบบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายในอย่างมีประสิทธิภาพเป็นระบบและต่อเนื่อง ๓. กำหนดแผนการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลในช่องทางต่างๆ
ผู้ปฏิบัติงาน	ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และความรู้ในการปฏิบัติงานทุกระดับ	พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ และระบบบริหารทรัพยากรบุคคล

11. กฎ มติ คร.ม. ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบาย เพื่อให้เอกชนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ

- มติคณะรัฐมนตรี กฎหมายและระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น
มาตรา 170 รายงานการรับและการใช้จ่ายเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550
- พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559
- พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. 2558
- ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ว่าด้วย การสอบข้อเท็จจริงการวินิจฉัยของนายทะเบียนและอัตราการจัดเงินชดเชย พ.ศ. 2553
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดตั้งการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน พ.ศ. 2557
- ระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

12. สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร และคำแนะนำในการติดต่อกับทุนหมุนเวียน

กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว สำนักเลขานุการกรม กรมการท่องเที่ยว
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์/โทรสาร 0 2141 3157
E-Mail Fund-centre@tourism.go.th
เว็บไซต์กรมการท่องเที่ยว www.tourism.go.th

การเดินทาง

- รถเมล์

สาย 26 (เสริม) อุมีนบุรี - ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ

สาย 51 ม. เกษตรศาสตร์ - ปากเกร็ด

สาย 52 สถานีรถไฟบางซื่อ - ปากเกร็ด

สาย 59 (เสริม) รังสิต - ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ

สาย 66 สายใต้ใหม่ (ตลิ่งชัน) - ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ

สาย 150 แอปเปิ้ลแลนด์ - ปากเกร็ด

สาย 166 (เสริม) อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ - ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ

- รถไฟลงสถานีรถไฟหลักสี่ (รถไฟต่อด้วยรถเมล์หรือรถตู้)

- รถตู้ที่เดินทางผ่านศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ

- รถไฟฟ้า (ผ่านต่อด้วยรถเมล์หรือรถตู้)

BTS สถานีอนุสาวรีย์ชัยฯ สถานีหมอชิตหรือสถานีวัดพระศรีมหาธาตุ

MRT ลงสถานีสวนจตุจักรหรือสถานีบางซื่อ

- รถส่วนตัว / รถแท็กซี่อาคารรัฐประชนภักดี (อาคาร B)

- รถรับส่งภายในศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ

13. คำแนะนำ

1. เมื่อได้รับแจ้งจากนิติกร ทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ หลังจากที่ยื่นข้อร้องเรียน และทราบว่าได้มีการจ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนเท่าไร ตามคำวินิจฉัยของนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง หรือนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา แล้วแต่กรณี

2. สามารถติดต่อกลุ่มกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 0 2141 3157

กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 เมษายน 2566

หน่วย : บาท

	หมายเหตุ	
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	2	185,083,459.29
ลูกหนี้ระยะสั้น	3	86,216.00
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	4	63,685.49
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		<u>185,233,360.78</u>
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ครุภัณฑ์ - สุทธิ	5	66,347.78
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		<u>66,347.78</u>
รวมสินทรัพย์		<u>185,299,708.56</u>
หนี้สิน		
หนี้สินหมุนเวียน		
เจ้าหนี้ระยะสั้น	6	15,000.00
ค่าบริการทำบัญชีค้างจ่าย		11,000.00
ค่าจ้างลูกจ้างค้างจ่าย		14,820.00
เจ้าหนี้กรมสรรพากร(ภ.ง.ด.53 ค้างจ่าย)		102.80
รวมหนี้สิน		<u>40,922.80</u>
สินทรัพย์สุทธิ		<u>185,258,785.76</u>
สินทรัพย์สุทธิ		
ทุน		20,000,000.00
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม		165,258,785.76
รวมสินทรัพย์สุทธิ		<u>185,258,785.76</u>

อัตรากำลังบุคลากรปัจจุบัน (กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว)

บุคลากรของกลุ่มกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว จำนวน ๖ อัตรา

๑. ข้าราชการ กรมการท่องเที่ยว (หัวหน้ากลุ่มกองทุนฯ)	๑	อัตรา
๒. พนักงานราชการ กรมการท่องเที่ยว	๓	อัตรา
๓. ลูกจ้างเหมาบริการของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว	๒	อัตรา

พระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจนำเที่ยว” หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวเดินทางไป
ท่องเที่ยวหรือเดินทางไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่น โดยจัดให้มีบริการหรือการอำนวยความสะดวก
อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อันได้แก่ สถานที่พัก อาหาร มัคคุเทศก์ หรือบริการอื่นใดตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๑/๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้เดินทางจากที่หนึ่ง ไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประโยชน์ในการพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาหาความรู้ การบันเทิง หรือการอื่นใด

“มัคคุเทศก์” หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นปกติธุระในการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ โดยให้บริการเกี่ยวกับคำแนะนำและความรู้ด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

“ผู้นำเที่ยว” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ

“ค่าบริการ” หมายความว่า ค่าจ้างและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการ นำเที่ยว สำหรับการจัด การให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับการเดินทางสถานที่พัก อาหาร หรือการอื่นใด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

“สำนักงาน”^๒ (ยกเลิก)

“ผู้อำนวยการ”^๓ (ยกเลิก)

“กรม”^๔ หมายความว่า กรมการท่องเที่ยว

“อธิบดี”^๕ หมายความว่า อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่”^๖ หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและกิจการซึ่งต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกิจการฮัจญ์

^๒ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “สำนักงาน” ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๓ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ผู้อำนวยการ” ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๔ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “กรม” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๕ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “อธิบดี” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๖ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๑

คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการท่องเที่ยว เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้บังคับการตำรวจท่องเที่ยว ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งจำนวนเจ็ดคน เป็นกรรมการ ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ^๗

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยห้าคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์สอนในสถาบันอุดมศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในวิชาการท่องเที่ยวหนึ่งคนและวิชามัคคุเทศก์หนึ่งคน

กรรมการผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยห้าคนตามวรรคสอง จะเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือไม่ก็ได้ โดยอย่างน้อยให้แต่งตั้งจากผู้แทนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวสองคนและผู้แทนมัคคุเทศก์สองคน

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙ การพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะสั่งให้กรรมการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบวาระต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถก็ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้กรรมการซึ่งเหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

^๗ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๑๑ การประชุม การดำเนินการประชุม หรือการอื่นใดที่เกี่ยวกับการประชุม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดแผนงานและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
- (๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ออกระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวที่จะพึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว
- (๔) ประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนใดเพื่ อให้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
- (๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายจา กบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดตามมาตรา ๑๘ รวมทั้งการคืนหลักประกันตามมาตรา ๓๙
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบหาข้อเท็จจริงและการวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๐
- (๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๑
- (๘) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๙) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา ๗๑
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัติ นี้หรือตามที่ได้รับมอบหมายจาก คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการจะตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่มอบหมายก็ได้

การประชุมและการลงมติของคณะอนุกรรมการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรร มการ กรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒
ธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากนายทะเบียน

การกำหนดประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออกใบอนุญาต การขอและการต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง^๕

มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี บริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(ข) มีสัญชาติไทย

(ค) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นบุคคลล้มละลาย หรืออยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์

(ข) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ อด หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(ค) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(ง)^๕ เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๓) หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนดห้าปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(จ) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๕) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๕)

(ฉ) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับ ถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นนิติบุคคลต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ถ้าเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบเป็นผู้มีสัญชาติไทย ถ้าเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ทุนของบริษัทไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ด ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และกรรมการของบริษัทเกินกึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

(ข) กรรมการหรือผู้ มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖

^๕ มาตรา ๑๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

^๕ มาตรา ๑๖ (๒) (ง) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ค) (ง) หรือ (จ)

(ข) มีผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ค) (ง) หรือ (จ) หรือซึ่งพ้นจากการเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก) มาแล้ว ยังไม่ถึงห้าปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(ค) มีผู้ถือหุ้นซึ่งถือหุ้นเกินร้อยละห้ามีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (๒) (ค) (ง) หรือ (จ) หรือซึ่งพ้นจากการเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก) มาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ความใน (๒) (ข) และ (ค) ไม่นำมาใช้บังคับกับผู้ซึ่งเคยเป็นหุ้นส่วน กรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคล ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นกับการกระทำของนิติบุคคลที่เป็นเหตุให้มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (ก)

มาตรา ๑๘^{๑๐} ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต้องวางหลักประกันเป็นเงินสดหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานและการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ในกรณีที่พบว่าเอกสารหรือหลักฐานใดไม่ครบถ้วนหรือยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบทันที

มาตรา ๒๐ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต ในหนังสือแจ้งนั้นให้แจ้งค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและหลักประกันที่ต้องวางไว้ด้วย

เมื่อผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงและวางหลักประกันตามมาตรา ๑๘ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมและหลักประกันนั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคสอง จะกำหนดอัตราที่แตกต่างกันตามประเภทหรือลักษณะของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวก็ได้

^{๑๐} มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๒๑ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ นำเที่ยวขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุแห่งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒/๒ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน^{๑๑}

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๒/๑^{๑๒} ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาต

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งป ระสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุ ใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒/๒^{๑๓} ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ประสงค์จะมีสถานที่ประกอบธุรกิจ นำเที่ยวสาขา ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาให้มีอายุและประเภทตามใบอนุญาตประ กอบ ธุ ร ก ร จ ิ ง น า เ ที ย ว

การขอรับและการออกใบอนุญาต การขอและการต่ออายุใบอนุญาต การขอรับและ การออกใบแทนใบอนุญาต และการแจ้งเลิกสาขา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๒๒/๓^{๑๔} ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย และทายาทของผู้ประกอบ ธุ ร ก ร จ ิ ง น า เ ที ย ว ปร ะ ส ง ค์ จะ ปร ะ ก อ บ ธุ ร ก ร จ ิ ง น า เ ที ย ว นั้ น ต อ ไป ให้ทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่มียายาทหลายคน ให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ต่อไปจนกว่า

^{๑๑} มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติม ตีพิมพ์โดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๒} มาตรา ๒๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๓} มาตรา ๒๒/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๔} มาตรา ๒๒/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ใบอนุญาตจะสิ้นอายุตามมาตรา ๒๒/๑ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย

ในระหว่างการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ทายาทของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ในกรณีที่ทายาทมิได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นสุดลง

มาตรา ๒๓ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องแสดงใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว ในกรณีที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม^{๑๔}

มาตรา ๒๔ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยว

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๓)

มาตรา ๒๖ ในการโฆษณาหรือชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจัดทำเป็นเอกสารซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและสถานที่และเลขที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
- (๒) ระยะเวลาที่ใช้ในการนำเที่ยว
- (๓) ค่าบริการและวิธีการชำระค่าบริการ
- (๔) ลักษณะและประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
- (๕) จุดหมายปลายทางและที่แวะพัก รวมทั้งสถานที่สำคัญในการนำเที่ยว
- (๖) ลักษณะและประเภทของที่พัก และจำนวนครั้งของอาหารที่จัดให้
- (๗)^{๑๖} การจัดให้มีมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยว
- (๘) จำนวนขั้นต่ำของนักท่องเที่ยวสำหรับการนำเที่ยว ในกรณีมีเงื่อนไขต้องมี

นักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนด

- (๙)^{๑๗} การจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ

มาตรา ๒๗ การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวให้ผิดไปจากที่ได้โฆษณาหรือชี้ชวนไว้ตามมาตรา ๒๖ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบก่อนรับชำระเงินค่าบริการ

^{๑๔} มาตรา ๒๓ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๖} มาตรา ๒๖ (๗) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๗} มาตรา ๒๖ (๙) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวภายหลังที่นักท่องเที่ยวชำระเงินค่าบริการแล้ว หากนักท่องเที่ยวไม่ประสงค์จะเดินทาง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนเงินที่รับชำระแล้วให้แก่ นักท่องเที่ยวโดยไม่ชักช้า และจะหักค่าใช้จ่ายใด ๆ ไม่ได้

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่นักท่องเที่ยวชำระเงินค่าบริการแล้วไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ถ้ามีเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางได้เฉพาะตัว หรือมีเหตุให้ต้องยกเลิกการนำเที่ยว ตามที่ได้โฆษณาไว้ ทั้งนี้ โดยมีใช้ความ ผิดของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว จ่ายเงินคืนให้แก่นักท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าอัตราตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าการยกเลิกการนำเที่ยวเกิดจากกรณีมีนักท่องเที่ยวไม่ครบ จำนวนตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ (๘) หรือเกิดจากเหตุใด ๆ อันเป็นความผิดของผู้ประกอบธุรกิจ นำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องคืนเงินทั้งหมดให้แก่นักท่องเที่ยว

มาตรา ๒๙ ในระหว่างการนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเปลี่ยนแปลง รายการนำเที่ยวไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากนักท่องเที่ยวหรือเป็นเหตุสุดวิสัย

การเปลี่ยนแปลงรายการนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้อง จ่ายเงินค่าบริการคืนให้แก่นักท่องเที่ยวตามสัดส่วน เว้นแต่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะพิสูจน์ได้ว่าการ เปลี่ยนแปลงรายการนั้นทำให้ตนมีค่าใช้จ่ายเท่าหรือสูงกว่าเดิม

มาตรา ๓๐ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะเรียกเก็บค่าบริการอื่นใดนอกจากที่ระบุไว้ ในมาตรา ๒๖ (๓) หรือที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้าไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ชี้ชวนให้นักท่องเที่ยวไปในสถานที่ หรือทำกิจกรรมใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในเอกสารโฆษณาหรือชี้ชวน ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือ มัคคุเทศก์ต้องแจ้งค่าบริการของตนและค่าบริการที่ต้องจ่ายเนื่องจากการเข้าไปในสถานที่หรือทำ กิจกรรมนั้นให้นักท่องเที่ยวทราบล่วงหน้า และจะเรียกเก็บค่าบริการเกินที่แจ้งไว้มิได้

มาตรา ๓๑^{๑๔} ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดบริการนำเที่ยวให้แก่ นักท่องเที่ยวโดยไม่เรียกเก็บค่าบริการหรือเรียกเก็บค่าบริการในอัตราที่เห็นได้ว่าไม่เพียงพอกับ ค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวอย่างน้อยให้ กำหนดอัตราค่าบริการขั้นต่ำและกำหนดให้มีการจัดทำเอกสารที่แสดงให้เห็นถึงค่าบริการที่เรียกเก็บ

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมอบหมายให้มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว หรือบุคคลอื่นใด นำนักท่องเที่ยวในความรับผิดชอบของตนไปท่องเที่ยว โดยเรียกเก็บเงินจาก มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว หรือบุคคลอื่นนั้น หรือโดยให้บุคคลดังกล่าวรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอาหาร หรือค่าอำนวยความสะดวกอื่นใดของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าทั้งหมดหรือ บางส่วน

^{๑๔} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๓๓^{๑๙} ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจัดให้มีมัคคุเทศก์เดินทางไปกับ
นักท่องเที่ยวตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการจัดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างประเทศ ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจัดให้มี
ผู้นำเที่ยวเดินทางไปกับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องใช้ผู้นำเที่ยวที่ได้ขึ้นทะเบียนตาม
พระราชบัญญัตินี้

ในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง
ให้ถือว่าเป็นการกระทำในทางหน้าที่จ้างของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๓๔^{๒๐} ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องจัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุ
ให้แก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยวในระหว่างเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่
คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่จัดให้มีการประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุตามวรรคหนึ่ง
ต้องรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวเช่นเดียวกับผู้รับประกันภัย

มาตรา ๓๕^{๒๑} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

(๑) ตายหรือสิ้นสุดความเป็นนิติบุคคล

(๑/๑)^{๒๒} ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๒๒/๑

(๒) เลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๓๘ หรือ

(๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๓๗^{๒๓} ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖
(๑/๑)(๒) หรือ (๓) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับ
นักท่องเที่ยวก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้ง
นายทะเบียนทราบ พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวัน
นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

^{๑๙} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๐} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๑} มาตรา ๓๕ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๒} มาตรา ๓๖ (๑/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๓} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

การเลิกประกอบกิจการไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวพ้นจากความรับผิดชอบที่มี
ต่อนักท่องเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙^{๒๔} หลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘ ไม่อยู่ใน
ความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวยังไม่พ้นจากความรับผิดชอบ
พระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะขอรับคืนหลักประกันที่วาง
ไว้พร้อมทั้งดอกเบี้ยได้ก็ต่อเมื่อได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว

ในกรณีที่นายทะเบียนได้แจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมาขอรับหลักประกัน
พร้อมทั้ง ดอกผลคืนแล้ว ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่มารับคืนภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
ให้หลักประกันพร้อมทั้งดอกเบี้ยดังกล่าวตก เป็นของกองทุน

มาตรา ๔๐ เมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือปรากฏต่อนายทะเบียนว่านักท่องเที่ยวผู้ใดได้รับความ
เสียหายจากการที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือ
ตามที่ได้โฆษณาหรือชี้ชวนไว้ หรือตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง
และวินิจฉัยโดยเร็วและเป็นธรรม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนรับฟัง
คำชี้แจงของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกกล่าวหาประกอบด้วย

มาตรา ๔๑ เมื่อปรากฏผลจาก การสอบสวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๐ ว่า
นักท่องเที่ยวผู้ใดได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายใดและเป็นจำนวนเงินเท่าใด ใ
นายทะเบียนสั่งจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อชดเชยความเสียหายนั้นไปพลางก่อน และแจ้งให้ผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวนั้นส่งคืนเงินชดใช้กองทุนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่ายเงินชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ส่งเงินชดใช้กองทุนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง
ให้นายทะเบียนหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๘ ส่งคืนกองทุน

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๘
ลดลงเพราะถูกใช้จ่ายไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยว วางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่วางหลักประกันเพิ่มภายในกำหนดเวลาตาม
วรรคหนึ่งต้องชำระเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนจนกว่าจะวางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วน

^{๒๔} มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๔๓ นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๔๑ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ชะลอการส่งเงินชดใช้ กองทุนและการหักเงินจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา ๔๑ และการวางหลักประกันเพิ่มตาม มาตรา ๔๒ เว้นแต่คณะกรรมการจะผ่อนผันให้เป็นการเฉพาะราย

ในกรณีที่นักท่องเที่ยวตาย ให้ทายาทหรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิอุทธรณ์ได้เช่นเดียวกับ นักท่องเที่ยว

มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่จำนวนเงินที่ส่งจ่ายจากกองทุนต่ำกว่าความเสียหายที่นักท่องเที่ยวได้รับ ให้คณะกรรมการสั่งให้นายทะเบียนจ่ายเงินจากกองทุน เพิ่มเติมให้แก่นักท่องเที่ยวตามที่ คณะกรรมการกำหนด และแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวส่งเงินจำนวนดังกล่าวชดใช้กองทุนภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้นำความในมาตรา ๔๑ วรรคสาม และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นว่าความเสียหายที่ต้องจ่ายเพิ่มเติม นั้น มิใช่เป็นความผิดของผู้ ประกอบธุรกิจนำเที่ยว จะไม่สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวส่งเงินจำนวนดังกล่าวชดใช้กองทุนก็ได้

(๒) กรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายนั้นหรือรับผิดชอบเพียง บางส่วนและเป็นกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้จ่ายเงินชดใช้กองทุนตามคำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๔๑ แล้ว หรือเป็นกรณีที่นายทะเบียนได้หักเงินจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๘ ส่งคืนกองทุนและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้วางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการสั่ง ให้นายทะเบียนจ่ายเงินกองทุนคืนให้ แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทั้งหมดหรือตามส่วนที่ไม่ต้องรับผิด แล้วแต่กรณี

ให้กรมแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย^{๒๕}

มาตรา ๔๕ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ไม่ เกินครั้งละหกเดือน เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๓)

(๒)^{๒๖} ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔

(๓)^{๒๗} (ยกเลิก)

^{๒๕} มาตรา ๔๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๖} มาตรา ๔๕ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๔) ไม่วางหลักประกันเพิ่มจนครบถ้วน เกินหกเดือนนับแต่วันครบกำหนดเวลาตาม มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๔ (๑) หรือ

(๕) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม มาตรา ๗๖

ผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะประกอบกิจการนำเที่ยวในระหว่าง ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการนำเที่ยวไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่นายทะเบียนอนุญาตให้ ดำเนินการได้เฉพาะกรณีเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวหรือกิจการนำเที่ยว

มาตรา ๔๖ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการนำเที่ยว ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการนำเที่ยว

(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือมาตรา ๑๗ (๑) หรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๖ (๒) (ก) (ข) (ง) (จ) หรือ (ฉ) หรือมาตรา ๑๗ (๒)

(๒)^{๒๘} (ยกเลิก)

(๓) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการนำเที่ยวตามมาตรา ๔๕ มาแล้ว และ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งพักใช้ ใบอนุญาตประกอบกิจการนำเที่ยวนั้น มีกรณีที่น่าจะถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาตประกอบกิจการนำเที่ยวอีก ไม่ว่าจะสาเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

(๔) ประพฤติหรือปฏิบัติการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือก่อให้เกิด ความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวหรือกิจการนำเที่ยวอย่างร้ายแรง และนายทะเบียนได้ตัดเตือนและสั่ง ระวังหรือให้แก้ไขแล้ว แต่ไม่ดำเนินการ หรือ

(๕) ต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการค้า หรือความผิดฐาน ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ หรือยกยอกตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดฐาน ฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

มาตรา ๔๗ ให้นายทะเบียนส่งหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบกิจการนำเที่ยวตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวทราบ ภายในห้าวันนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ทางโทรสาร ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้

มาตรา ๔๘ ผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบ กิจการนำเที่ยวตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือ ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

^{๒๗} มาตรา ๔๕ (๓) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๒๘} มาตรา ๔๖ (๒) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๓

มัคคุเทศก์

มาตรา ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะเป็นมัคคุเทศก์ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์
จากนายทะเบียน

การกำหนดประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับและการออก
ใบอนุญาต การขอและการต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไป
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๒๙}

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานของส่วนราชการหรือ
หน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งคราวทำนองเดียวกับมัคคุเทศก์หรือนักเรียนนักศึกษาซึ่งมี
หนังสือรับรองจากสถานศึกษา

มาตรา ๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้อง

(๑)^{๓๐} มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็น
มัคคุเทศก์

(ข) มีสัญชาติไทย

(ค) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือ
สาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์
ไม่น้อยกว่า ที่คณะกรรมการกำหนด หรือได้รับวุฒิปริญญาตรีผ่านการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ตาม
หลักสูตรและสถานฝึกอบรมที่คณะกรรมการกำหนด

(ง) ผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถในการเป็น มัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่
คณะกรรมการกำหนด

(ข) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์หรือใบอนุญาต
ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

(ค)^{๓๑} เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๑) (๓)
หรือ (๔) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) และยังไม่พ้นกำหนด
ห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

^{๒๙} มาตรา ๔๙ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๓๐} มาตรา ๕๐ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

(ง) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๖ (๕) หรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓ (๕)

(จ) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมมัคคุเทศก์และการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นการเฉพาะ ๖ เมื่อคณะกรรมการได้ประกาศเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนใดตามมาตรา ๑๒ (๔) แล้ว รัฐมนตรีจะประกาศยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ (๑) (ก) (ค) หรือ (ง) สำหรับผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตพื้นที่นั้น รวมตลอดทั้งยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ด้วยก็ได้^{๓๖}

ในกรณีที่มีมัคคุเทศก์ตามวรรคหนึ่งทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่ตามมาตรา ๑๒ (๔) ห้ามมิให้มัคคุเทศก์อื่นเข้าไปทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่นั้น

มาตรา ๕๒ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน และการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง ในกรณีที่พบว่าเอกสารหรือหลักฐานใดไม่ครบถ้วนหรือยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ทราบทันที

มาตรา ๕๓ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๔๙ ผู้ใดมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ หรือผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตท้องถิ่นหรือชุมชนผู้ใดได้รับยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ และได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้นั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๔๙ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ หรือผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งจะให้บริการเฉพาะในเขตท้องถิ่นหรือชุมชนผู้ใดไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุแห่งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผู้นั้นทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

^{๓๖} มาตรา ๕๐ (๒) (ค) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๓๗} มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต เป็นมัคคุเทศก์ตาม
มาตรา ๕๔ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อ
คณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และ
อาจต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้ โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ต้องผ่านการอบรม
และทดสอบความรู้ความสามารถในกา รเป็นมัคคุเทศก์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด^{๓๓}

ให้นำความในมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับกับ
การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗^{๓๔} มาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรักษามารยาท
ความประพฤติ และการตรวจสุขภาพของมัคคุเทศก์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง และต้อง
ติดใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตลอดเวลาที่ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ตามลักษณะที่คณะกรรมการประกาศ
กำหนด

มาตรา ๕๘ ในการรับทำงานเป็นมัคคุเทศ ก์ ห้ามไม่ให้มัคคุเทศก์จ่ายเงินหรือให้
ประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ประกอบการนำเที่ยวหรือบุคคลอื่นใด หรือยอมตนเข้ารับผิดชอบในค่าใช้จ่าย
ทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อให้ได้มาซึ่งการนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยว

มาตรา ๕๙ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามรายการนำเที่ยวที่ได้ ตกลงไว้กับผู้
ประกอบการนำเที่ยว และจะดำเนินการใดให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวมิได้

มาตรา ๖๐ มัคคุเทศก์ต้องไม่ให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นซึ่งไม่มีใบอนุญาตเป็น
มัคคุเทศก์ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์แทนตน

มาตรา ๖๑ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์สิ้นสุดลง เมื่อมัคคุเทศก์

(๑) ตาย

(๒) ไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๖ หรือ

(๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๓

^{๓๓} มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๓๔} มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๖๒ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ได้ไม่เกิน ครั้งละหกเดือน เมื่อปรากฏว่ามัคคุเทศก์

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๒ (๓) หรือมาตรา ๕๗

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๘

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม มาตรา ๗๖

มัคคุเทศก์ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ไม่ได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่นายทะเบียนอนุญาตให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณี เพื่อป้องกัน ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๖๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็น มัคคุเทศก์ได้เมื่อ ปรากฏว่ามัคคุเทศก์

(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๐ (๑) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ (๒) (ก) (ค) (ง) และ (จ)

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๖๒ มาแล้ว และภายใน หนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์นั้น มี กรณีที่อาจถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็น มัคคุเทศก์อีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

(๓) ประพฤติหรือปฏิบัติการใดอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือก่อให้เกิด ความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยวอย่างร้ายแรง และนายทะเบียนได้ตัดเตือนและสั่ง ระงับหรือให้แก้ไขแล้ว แต่ไม่ดำเนินการ

(๔) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือ

(๕) ต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ หรือยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมาย ว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

ให้นำความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ มาใช้บังคับกับการแจ้งคำสั่งและการ อุทธรณ์คำสั่งด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

ผู้นำเที่ยว

มาตรา ๖๔^{๓๔} ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้นำเที่ยวต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๓๔} มาตรา ๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

มาตรา ๖๔/๑^{๓๖} ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

(ข) มีสัญชาติไทย

(ค) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ หรือสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสาขามัคคุเทศก์หรือสาขาการท่องเที่ยวที่มีวิชาเกี่ยวกับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าที่คณะกรรมการกำหนด หรือสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าและได้รับวุฒิบัตร ว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวตามหลักสูตรและสถานฝึกอบรมที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

(ข) เคยถูกเพิกถอนทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวมาแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว

มาตรา ๖๕^{๓๗} ผู้นำเที่ยวมีหน้าที่ในการนำเที่ยวและอำนวยความสะดวก รวมทั้งดำเนินการให้เป็นไปตามรายการนำเที่ยวตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๖ มาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย การรั กษามารยาท และความประพฤติของผู้นำเที่ยว ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้นำเที่ยวต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นำเที่ยวประพฤติหรือปฏิบัติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนระเบียบที่ออกตามมาตรา ๖๖ หรือกระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักท่องเที่ยวหรือธุรกิจนำเที่ยวอย่างร้ายแรง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับหรือแก้ไขการกระทำนั้นได้

ในกรณีที่ผู้นำเที่ยวฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๖๖ ให้นายทะเบียน มีอำนาจสั่งห้ามบุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ผู้นำเที่ยวตามระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนหรือจะเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวก็ได้

มาตรา ๖๘^{๓๘} เมื่อนายทะเบียนมีคำสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่ หรือสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๖๗ ให้นายทะเบียนแจ้งให้กรมทราบ และให้กรมแจ้งเวียนชื่อบุคคลดังกล่าวให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

^{๓๖} มาตรา ๖๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๓๗} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

หมวด ๕
กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๖๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว” มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเงินทดรองจ่ายให้แก่นักท่องเที่ยวซึ่งได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว หรือตามที่ได้โฆษณาหรือรับรองไว้กับนักท่องเที่ยว หรือตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) ทุนประเดิมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดสรรให้จำนวนยี่สิบล้านบาท

(๒) เงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและค่าธรรมเนียมอื่นที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) หลักประกันที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม

(๔)^{๓๘} เงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจ่ายชดใช้คืนกองทุนและเงินที่นายทะเบียนหักจากหลักประกันส่งคืนกองทุนตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม และเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

(๖) ดอกผล รายได้ หรือเงินอื่นใดของกองทุน

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นของกรมเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดิน^{๔๐}

มาตรา ๗๑ การเก็บรักษาและการบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๒ ดอกผลอันเกิดจากกองทุนตามมาตรา ๗๐ (๖) คณะกรรมการจะกำหนดให้นำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารและการดำเนินการอันเกี่ยวกับกองทุนก็ได้ แต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของดอกผลที่ได้รับในแต่ละปี

มาตรา ๗๓^{๓๙} ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปี ให้กรมจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีแสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเสนอคณะกรรมการ

^{๓๘} มาตรา ๖๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๓๙} มาตรา ๗๐ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๐} มาตรา ๗๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

งบดุลนั้น กรมต้องจัดให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตดำเนินการสอบบัญชีและจัดทำ
รายงานการสอบบัญชีเสนอคณะกรรมการ

หมวด ๖

การควบคุม

มาตรา ๗๔^{๔๖} ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมคนหนึ่งซึ่งมีตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่า
ผู้อำนวยการกองเป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง เพื่อทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนใน
การควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗๕^{๔๗} เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่
ประชาชนใน พื้นที่ อธิบดีจะแต่งตั้งนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาโดยให้มีอำนาจ
หน้าที่รับผิดชอบดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดหนึ่งหรือหลายจังหวัดก็ได้

มาตรา ๗๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายทะเบียนมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างเวลาทำการหรือ
เข้าไปในยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้เดินทาง เพื่อตรวจสอบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจการที่กำหนดเป็น
ครั้งคราวหรือประจำ ตามแบบ รายละเอียด และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตัวแทนหรือลูกจ้าง มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยว
มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์หรือผู้นำ
เที่ยว แล้วแต่กรณี หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อตรวจสอบ

นายทะเบียนจะมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ใช้อำนาจตาม
วรรคหนึ่งก็ได้^{๔๘}

การใช้อำนาจของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อ
การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเกินสมควร

^{๔๖} มาตรา ๗๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๗} มาตรา ๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๘} มาตรา ๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๙} มาตรา ๗๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๗๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๗๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องดำเนินการโดยมุ่งที่จะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องและให้เกิดผลในทางส่งเสริมการท่องเที่ยว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๑๕ หรือประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐/๑^{๔๔} ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาตามมาตรา ๒๒/๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๑^{๔๕} ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๓^{๔๖} ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

^{๔๔} มาตรา ๘๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๕} มาตรา ๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๖} มาตรา ๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๘๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕^{๔๔} ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๖ ผู้ใดทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์โดยไม่ได้รับใบ อนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตาม มาตรา ๔๙ หรือทำหน้าที่มัคคุเทศก์ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๘๘^{๔๕} มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่ติดใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๙ มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๐^{๔๖} ผู้ใดทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตาม มาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้นำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดที่ออกตาม มาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๙๒ ผู้นำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนซึ่งสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่ผู้นำ เที่ยวตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๔๔} มาตรา ๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๕} มาตรา ๘๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๖} มาตรา ๙๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๙๔ บรรดาความผิดตามพ. พระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนไม่ว่าจะมีโทษปรับเป็นจำนวนเท่าใด ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๙๕^{๕๑} ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๖ ให้คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๗ ให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ประเทศไทยมีความตกลงกับรัฐบาลต่างประเทศเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รัฐมนตรีจะประกาศยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ (๑) (ข) และมาตรา ๑๗ (๑) (ก) และ (ข) ให้แก่ผู้มีสัญชาติของประเทศนั้นก็ได้

มาตรา ๙๙ ให้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์นั้น

เพื่อประโยชน์ในการต่ออายุใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๐ บรรดาความเสียหายตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เกิดขึ้นแก่นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการ

^{๕๑} มาตรา ๙๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ธุรกิจนำเที่ยวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้เป็นผู้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องเรียนต่อไป โดยให้นำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ

(๑) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำหรับเรื่องที่คุณคณตามวรรคหนึ่งได้ร้องเรียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว สำหรับเรื่องที่คุณคณตามวรรคหนึ่งร้องเรียนภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๑ บรรดาหลักประกันที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้กับผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยส่งมอบให้แก่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อหักไว้เป็นหลักประกันตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๘ ในกรณีที่เหลือหลักประกันเป็นจำนวนเท่าใดและไม่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว มีกรณีหรือการพิจารณาตามมาตรา ๑๐๐ ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวคืนให้แก่ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแต่ละรายพร้อมทั้งดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น

ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดมีกรณีหรือการพิจารณาตามมาตรา ๑๐๐ ให้สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวคืนหลักประกันให้เมื่อได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้วเสร็จโดยให้คืนหลักประกันพร้อมทั้งดอกเบี้ยให้เท่าที่เหลืออยู่ภายหลังจากหักความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นแล้ว

มาตรา ๑๐๒ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบใดที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม^{๕๒}

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา	ครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ครั้งละ	๓,๐๐๐ บาท

^{๕๒} อัตราค่าธรรมเนียม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการปฏิรูประบบราชการ และมีการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งรับผิดชอบภารกิจสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและพัฒนามาตรฐานการ บริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนสนับสนุนการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ให้มีมาตรฐานสากล โดยมีสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้ดำเนินการแทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ดำเนินการอยู่เดิม ประกอบกับมาตรฐานเกี่ยวกับการคุ้มครองนักท่องเที่ยวและมาตรการในการกำหนดให้ผู้ประกอบ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจนำเที่ยวยังไม่เหมาะสม รวมทั้ง มาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ .ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติในรูปแบบของการบริหารราชการของส่วนราชการ สมควรที่จะต้องปรับปรุง พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ .ศ. ๒๕๓๕ ให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าว จึง จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔^{๔๓}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔๖ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ ุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔๗ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่ง พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ .ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการโดย ตำแหน่งตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ .ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

มาตรา ๔๘ คำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว คำขอรับใบอนุญาตเป็น มัคคุเทศก์ คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว และคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ ที่ได้ยื่นไว้ก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำขอ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ .ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ออกตามคำขอในวรรคหนึ่ง ให้มีอายุสองปีนับแต่ วันที่ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

^{๔๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๗๖ ก/หน้า ๑/๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔

มาตรา ๔๙ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงวันครบกำหนดสองปีนับจากวันชำระค่าธรรมเนียมครั้งสุดท้าย

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ใบอนุญาตจะครบกำหนดตามวรรคหนึ่ง หากประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันก่อนใบอนุญาตครบกำหนด และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้ถือว่าหลักประกันที่ได้วางไว้เดิมเป็นส่วนหนึ่งของหลักประกันที่ต้องวางตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคสอง ต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๕๐ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ที่มีสถานที่ประกอบธุรกิจ นำเที่ยวสาขาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขานั้นต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ได้รับแจ้งการอนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวสาขาได้ต่อไป แต่จะต้องมาขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขาตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งดังกล่าว

มาตรา ๕๑ หลักประกันที่เป็นพันธบัตรรัฐบาลไทยหรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวได้วางไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะถึงกำหนดต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๕๒ ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุ

เพื่อประโยชน์ในการต่ออายุใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้นำมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับในการขอต่ออายุใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๕๓ ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นผู้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยวตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ มัคคุเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวต่อไปให้มาขอขึ้นทะเบียน เป็นผู้นำเที่ยวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่รับขึ้นทะเบียน

มาตรา ๕๕ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีอัตราการแข่งขันสูง สมควรพัฒนาอุตสาหกรรมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์โดยควบคุมมาตรฐานและคุณภาพในการให้บริการ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล จึงสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เพื่อให้ครอบคลุมหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ครบถ้วนยิ่งขึ้น กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุและการต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว กำหนดให้มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสาขา แก้ไขหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจนำเที่ยวบางประการ เช่น แก้ไขเรื่องการวางหลักประกัน และแก้ไขรายละเอียดที่ต้องมีในเอกสารการโฆษณาชี้ชวนเกี่ยวกับรายการนำเที่ยว กำหนดรองรับให้ทายาทของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสามารถประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้ เพิ่มเหตุแห่งการพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวเพื่อให้ครอบคลุมทุกกรณี แก้ไขคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์และหลักเกณฑ์การต่ออายุใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพเป็นมัคคุเทศก์มีความสามารถในการเป็น มัคคุเทศก์ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งแก้ไขหลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนและคุณสมบัติของผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้นำเที่ยว แก้ไขบทกำหนดโทษให้ครอบคลุมทุกกรณี และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนแก้ไขชื่อหน่วยงานและตำแหน่งผู้บริหารเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คุณากร/จัดทำ
๔ มกราคม ๒๕๕๖

ชาญ/ตรวจ
๔ มกราคม ๒๕๕๖

ปุณิกา/เพิ่มเติม
๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

วิษพงษ์/ตรวจ
๑ กันยายน ๒๕๕๙

1.

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
เลขรับ 22101 วันที่ 7 พ.ย. 51
เวลา 11:06
ที่ โทร503/15678
ลว. 3 พ.ย. 51

MM 177
2551

สำนักงานรัฐมนตรี
เลขรับ 9232 วันที่ 4 พ.ย.
เวลา 15:56
ที่ โทร503/15678
ลว. 3 พ.ย. 51

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๖๗๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๖๖๖ ถนนบรมราชชนนี
เขตบางพลัด กทม. ๑๐๗๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

รองปลัด
รับที่ ๕๕
วันที่ ๗

เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๐

กรมบัญชีกลาง
เลขรับ 112829
วันที่ 12 พ.ย.
ลว. 10-๕๐

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

- อ้างถึง
๑. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๗/๑๔๖๖๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๑
 ๒. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๗/๑๖๙๕๔ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑
 ๓. หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๗/๑๙๕๒๔ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑

ตามที่ได้เสนอเรื่อง แนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๐ โดยขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๑. แนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๐
 ๒. ให้หน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำเงินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินจัดส่งรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินให้คณะรัฐมนตรีภายใน ๖๐ วัน นับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ทั้งนี้ ให้เริ่มรายงานฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป และให้จัดส่งสำเนารายงานฯ ดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางทราบด้วย
 ๓. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี (๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐) เกี่ยวกับการรายงานผลการดำเนินงานกองทุนหมุนเวียนที่มีมูลค่าเกิน ๕๐๐ ล้านบาท ที่ต้องรายงานต่อรัฐสภา
- ความละเอียดแจ้งแล้ว; นั้น

/ในคราวประชุม ..

ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑
กระทรวงการคลังเสนอเพิ่มเติมว่า แนวทางตามที่กระทรวงการคลังเสนอในข้อ ๒
ให้หน่วยงานของรัฐที่มีเงินได้ที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินจัดส่งรายงานการรับและ
การใช้จ่ายเงินให้คณะรัฐมนตรีภายใน ๖๐ วันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ นั้น บัดนี้
ได้ล่วงเลยวันสิ้นปีงบประมาณมาพอสมควรแล้ว ดังนั้น เพื่อให้ระยะเวลาการจัดส่งรายงาน
ดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเท็จจริง จึงขอขยายเวลาจัดส่งรายงานสำหรับปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็น ๖๐ วันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติ สำหรับการรายงาน
ในปีงบประมาณต่อไปก็ให้ดำเนินการภายใน ๖๐ วันนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ
ซึ่งคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอทั้ง ๓ ข้อ
และการขยายเวลาจัดส่งรายงานตามที่กระทรวงการคลังเสนอเพิ่มเติม

จึงเรียนยืนยันมา ทั้งนี้ ได้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบด้วยแล้ว

๓) ส่ง กรมบัญชีกลาง

ขอแสดงความนับถือ

๑๐/๑๑/๕๑
(นายสุรชัย ภู่งาม)

—

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

(นายสุรชัย ภู่งาม)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
มีหมายนำส่งเอกสารถึงกระทรวงบัญชีและหนี้สิน

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๔๔๖ ๘๒๖๑

โทรสาร ๐ ๒๔๔๖ ๘๒๖๖

(D028/๑๗)

๒๕ ๑๗๗๗

๑
๑๕ พ.ค. ๕๑

กรมบัญชีกลาง

๒) เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

เพื่อโปรดดำเนินการ

ปลัดกระทรวงการคลัง

(นายคณวิวัฒน์ เกียรติวงศ์)
เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เรียน รองปลัดฯ
ด้วยขณะนี้รองปลัดฯ

ไม่สามารถดูบัญชีรายการให้ จึงเรียน
พ.ศ. ๒๕๕๑

๗

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๒๗/๑๔๕๕



กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม.10400

18 สิงหาคม 2551

เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 170

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 170

1. เรื่องเดิม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 170 กำหนดให้เงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐใดที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ให้หน่วยงานของรัฐนั้นทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินดังกล่าว เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อสิ้นปีงบประมาณทุกปี และให้คณะรัฐมนตรีทำรายงานเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป และการใช้จ่ายเงินรายได้ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้กรอบวินัยการเงินการคลังตามหมวดนี้ด้วย

2. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2551 ที่ได้มอบหมายให้กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ดำเนินการกำหนดแนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 170 และให้แจ้งเวียนหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติต่อไป

3. ความเร่งด่วนของเรื่อง

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ซึ่งประกาศใช้ ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2550 กำหนด ดังนี้

มาตรา 170 เงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐใดที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ให้หน่วยงานของรัฐนั้นทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินดังกล่าว เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อสิ้นปีงบประมาณทุกปี และให้คณะรัฐมนตรีทำรายงานเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่อไป

การใช้จ่ายเงินรายได้ตามวรรคหนึ่งต้องอยู่ภายใต้กรอบวินัยการเงินการคลังตามหมวดนี้ด้วย มาตรา 305 (4) มิให้นำบทบัญญัติมาตรา 167 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา 168 วรรคเก้า มาตรา 169 เฉพาะกรณีการกำหนดแหล่งที่มาของรายได้เพื่อขอใช้รายจ่ายที่ได้ใช้เงินคลังจ่ายไปก่อน และมาตรา 170 มาใช้บังคับภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

ณนี้จาก...

เนื่องจากเงื่อนไขเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา 305 (4) จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 24 สิงหาคม 2551 และขณะนี้ใกล้สิ้นปีงบประมาณซึ่งหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำเงินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ต้องดำเนินการรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 170 จึงเห็นควรดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญดังกล่าว

4. สาระสำคัญของแนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนุญฯ มาตรา 170

ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนุญฯ มาตรา 170 สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

4.1 ให้หน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำเงินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินที่จะต้องจัดทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินเสนอกณะรัฐมนตรีตามนัยมาตรา 170 แห่งรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จัดทำรายงาน ดังนี้

(1) กรณีหน่วยงานที่มีการจัดทำงบการเงิน ให้จัดทำรายงานแสดงฐานะการเงิน รายงานแสดงผลการดำเนินงาน และรายงานการรับ-จ่ายเงิน

(2) กรณีหน่วยงานที่ไม่มีการจัดทำงบการเงิน ให้จัดทำรายงานการรับ-จ่ายเงินและเงินคงเหลือ

4.2 ให้หน่วยงานของรัฐฯ นำเสนอการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานในรอบปีปัจจุบันเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมา และรายงานสรุปการประเมินผลการบริหารและการดำเนินงานจากการใช้จ่ายเงินที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

5. ข้อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

5.1 เพื่อพิจารณาเห็นชอบแนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนุญฯ มาตรา 170 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

5.2 เห็นควรให้หน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำเงินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินจัดส่งรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินให้คณะรัฐมนตรีภายใน 60 วัน นับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ทั้งนี้ ให้เริ่มรายงานฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป และให้จัดส่งสำเนารายงานฯ ดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอกณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

กลุ่มพัฒนาเงินนอกงบประมาณ

โทรศัพท์ 0 2273 9597 โทรสาร 0 2273 9602

แนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 170 ✓

1. ให้นำหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำเงินส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินที่จะต้องจัดทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินเสนอกองรัฐมนตรีตามมาตรา 170 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จัดทำรายงาน ดังนี้

(1) กรณีหน่วยงานที่มีการจัดทำงบการเงิน ให้จัดทำรายงาน 3 แบบ ประกอบด้วย

(1.1) รายงานแสดงฐานะการเงิน

(1.2) รายงานแสดงผลการดำเนินงาน

(1.3) รายงานการรับ-จ่ายเงิน

(2) กรณีหน่วยงานที่ไม่มีการจัดทำงบการเงิน ให้จัดทำรายงาน 1 แบบ คือรายงานการรับ-จ่ายเงินและเงินคงเหลือ
รายละเอียดรูปแบบรายงานที่แนบ

2. ให้นำหน่วยงานของรัฐนำเสนอกาการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานในรอบปีปัจจุบันเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมา และรายงานสรุปการประเมินผลการบริหารและการดำเนินงานจากการใช้จ่ายเงินที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

รูปแบบรายงานแสดงฐานะการเงิน

หน้างาน _____
 ประเภทเงิน _____
 รายงานแสดงฐานะการเงิน
 ณ วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ และ _____

สินทรัพย์	25XI	25XX	เพิ่ม/ลดร้อยละ
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสด	XX	XX	X
เงินฝากคลัง	XX	XX	X
เงินฝากธนาคารพาณิชย์	XX	XX	X
ลูกหนี้ระยะสั้น	XX	XX	X
รายได้ค้างรับ	XX	XX	X
เงินลงทุนระยะสั้น	XX	XX	X
สินค้าคงเหลือ	XX	XX	X
วัสดุคงเหลือ	XX	XX	X
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	XX	XX	X
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	XX	XX	X
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ลูกหนี้ระยะยาว	XX	XX	X
เงินลงทุนระยะยาว	XX	XX	X
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	XX	XX	X
สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	XX	XX	X
สินทรัพย์ถาวรอื่น (สุทธิ)	XX	XX	X
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	XX	XX	X
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	XX	XX	X
รวมสินทรัพย์	XX	XX	X

	25X1	25XX	เพิ่ม/ลดร้อยละ
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้	XX	XX	X
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	XX	XX	X
รายได้รับล่วงหน้า	XX	XX	X
เงินรับฝากกระยะสั้น	XX	XX	X
เงินกู้ระยะสั้น	XX	XX	X
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	XX	XX	X
รวมหนี้สินหมุนเวียน	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>X</u>
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
รายได้รอการรับรู้	XX	XX	X
เงินรับฝากกระยะยาว	XX	XX	X
เงินกู้ระยะยาว	XX	XX	X
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	XX	XX	X
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>X</u>
รวมหนี้สิน	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>X</u>
สินทรัพย์สุทธิ			
สินทรัพย์สุทธิ			
ทุน	XX	XX	X
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	XX	XX	X
กำไร/ขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้น	XX	XX	X
รวมสินทรัพย์สุทธิ	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>X</u>

รูปแบบรายงานแสดงผลการดำเนินงาน

หน่วยงาน

ประเภทเงิน

รายงานแสดงผลการดำเนินงาน

สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดวันที่ เดือน พ.ศ. และ.....

	25X1	25XX	เพิ่ม/ลดร้อยละ
รายได้จากการดำเนินงาน			
รายได้จากเงินงบประมาณ	XX	XX	X
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	XX	XX	X
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค	XX	XX	X
รายได้ดอกเบี้ย	XX	XX	X
รายได้จากการดำเนินงานอื่น	XX	XX	X
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	XX	XX	X
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน			
ต้นทุนขาย	XX	XX	X
ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	XX	XX	X
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	XX	XX	X
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่น	XX	XX	X
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	XX	XX	X
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	XX	XX	X
รายได้/ค่าใช้จ่าย ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน			
กำไร (ขาดทุน) จากการจำหน่ายสินทรัพย์	XX	XX	X
รายได้ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	XX	XX	X
ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	(XX)	(XX)	X
รวมรายได้/ค่าใช้จ่าย ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	XX	XX	X
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	XX	XX	X
หมายเหตุ			
ภาวะผูกพัน	XX	XX	

รูปแบบรายงานการรับ - จ่ายเงิน

หน่วยงาน.....
 ประเภทกิจการ.....
 รายงานการรับ - จ่ายเงิน
 ประจำปีสิ้นสุดวันที่..... เดือน..... พ.ศ. และ ...

	25XX1	25XX	เพิ่ม/ลดร้อยละ
เงินคงเหลือ ณ วันต้นงวด	XX	XX	X
รายรับ :			
รายรับจากเงินงบประมาณ	XX	XX	X
รายรับจากการดำเนินงาน	XX	XX	X
รายรับจากดอกเบี้ย	XX	XX	X
รายรับอื่น	XX	XX	X
รวมรายรับ	XX	XX	X
รายจ่าย:			
รายจ่ายบุคลากร	XX	XX	X
รายจ่ายจากการดำเนินงาน	XX	XX	X
รายจ่ายครุภัณฑ์	XX	XX	X
รายจ่ายที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	XX	XX	X
รายจ่ายอื่น	XX	XX	X
รวมรายจ่าย	XX	XX	X
เงินคงเหลือ ณ วันปลายงวด	XX	XX	X

รูปแบบรายงานการรับ-จ่ายเงินและเงินคงเหลือ

กระทรวง.....

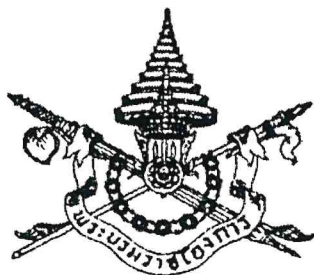
กรม.....

ประเภทเงิน.....

รายงานการรับ-จ่ายเงินและเงินคงเหลือ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ..... และ

	2561	2562	เพิ่มลดโดย
รายรับ			
รายรับจากงบประมาณ	XX	XX	X
รายรับจากการดำเนินงาน	XX	XX	X
รายรับคอกเบี้ยเงินฝาก	XX	XX	X
รายรับอื่น ๆ	XX	XX	X
รวมรายรับ	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>X</u>
รายจ่าย			
รายจ่ายบุคลากร	XX	XX	X
รายจ่ายจากงบการเงินงาน(ค่าตอบแทนให้จ้างและวัสดุ)	XX	XX	X
ค่าครุภัณฑ์	XX	XX	X
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	XX	XX	X
รายจ่ายอื่น ๆ	XX	XX	X
รวมรายจ่าย	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>X</u>
รายรับสูง (ค่า) กว่ารายจ่ายสุทธิ	XX	XX	X
หัก นำส่งรายได้แผ่นดิน	XX	XX	X
รายรับสูง (ค่า) กว่ารายจ่ายสุทธิหักนำส่งรายได้แผ่นดิน	XX	XX	X
บวก เงินคงเหลือสะสมยกมา	XX	XX	X
เงินคงเหลือทั้งสิ้น	XX	XX	X
หัก ภาระผูกพัน	XX	XX	X
เงินคงเหลือหลังหักภาระผูกพัน	XX	XX	X
	2561	2562	เพิ่มลดโดย
เงินคงเหลือทั้งสิ้น ประกอบด้วย			
เงินสด	XX	XX	X
เงินฝากคลัง	XX	XX	X
เงินฝากธนาคาร			
ประเภทประจำ			
- 3 เดือน	XX	XX	X
- 6 เดือน	XX	XX	X
- 9 เดือน	XX	XX	X
- 12 เดือน	XX	XX	X
- 24 เดือน	XX	XX	X
ประเภทออมทรัพย์	XX	XX	X
ประเภทกระแสรายวัน	XX	XX	X
รวมเงินฝากธนาคาร	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>X</u>
รวมเงินคงเหลือทั้งสิ้น	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>X</u>



พระราชบัญญัติ

การบริหารทุนหมุนเวียน

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุนหมุนเวียน” หมายความว่า กองทุน กองทุนหมุนเวียน เงินทุน เงินทุนหมุนเวียน ทุน หรือทุนหมุนเวียน ที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจการที่อนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน

“ผู้บริหารทุนหมุนเวียน” หมายความว่า ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ หรือผู้ทำหน้าที่บริหารทุนหมุนเวียน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของทุนหมุนเวียน

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของทุนหมุนเวียน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ทุนหมุนเวียนใดที่มีกฎหมายกำหนดบทบัญญัติในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ให้การดำเนินงานของทุนหมุนเวียนนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายมิได้บัญญัติไว้ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการเงิน การคลัง เศรษฐศาสตร์ บริหาร หรือกฎหมาย

ให้อธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมบัญชีกลางแต่งตั้งข้าราชการ ในกรมบัญชีกลาง จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า หรือผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานธุรกิจภาคเอกชน

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากงาน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๗) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการดำเนินงานของทุนหมุนเวียนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนการบริหารทุนหมุนเวียนเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณากลับกรองการขอจัดตั้งทุนหมุนเวียน

(๓) กำกับติดตามการบริหารทุนหมุนเวียน

(๔) เสนอให้มีหลักเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนเงินสะสมสูงสุดสำหรับทุนหมุนเวียนต่าง ๆ ตามความเหมาะสมต่อคณะรัฐมนตรี โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๕) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน

(๖) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการนำทุนหรือผลกำไรส่วนเกินของทุนหมุนเวียนส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๗) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลทุนหมุนเวียนและการจัดทำรายงานทางการเงินของทุนหมุนเวียน

(๘) กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ ตลอดจนการกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของคณะกรรมการบริหาร ผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงานและลูกจ้าง

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

ทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล

ส่วนที่ ๑

การขอจัดตั้ง

มาตรา ๑๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอจัดตั้งทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอจัดตั้งทุนหมุนเวียนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕ ทุนหมุนเวียนที่หน่วยงานของรัฐขอจัดตั้งตามมาตรา ๑๔ จะต้องมียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความจำเป็นต้องจัดตั้งตามนโยบายของรัฐบาล
- (๒) ไม่มีการดำเนินการในลักษณะเดียวกับภารกิจปกติของหน่วยงานของรัฐที่ขอจัดตั้ง และไม่เข้าซ้อนกับหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐอื่นหรือทุนหมุนเวียนที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว
- (๓) ไม่เป็นการประกอบกิจการแข่งขันกับภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ หรือกิจกรรมที่เอกชนหรือรัฐวิสาหกิจสามารถดำเนินการได้
- (๔) มีลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒

การบริหาร

มาตรา ๑๖ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลกำหนดโครงสร้างการบริหารทุนหมุนเวียนเพื่อรองรับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้ผู้บริหารทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปี ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา แผนการปฏิบัติงาน ประเมินการรายรับรายจ่ายประจำปี และประมาณการกระแสเงินสด ทั้งนี้ ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหารพิจารณาอนุมัติอย่างน้อยหกสิบวันก่อนวันเริ่มต้นปีบัญชีของทุกปี และให้ส่งกระทรวงการคลังอย่างน้อยสามสิบวันก่อนวันเริ่มต้นปีบัญชีของทุกปีเพื่อใช้ประกอบการกำกับดูแล การบริหารทุนหมุนเวียนและติดตามการประเมินผลการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน

มาตรา ๑๘ ในแต่ละทุนหมุนเวียน ให้มีคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนคณะหนึ่งประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีทุนหมุนเวียน เป็นประธานกรรมการ
 - (๒) ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มีทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นกรรมการ
 - (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคนซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ การลงทุน กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ให้ผู้บริหารทุนหมุนเวียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารต้องไม่เป็นผู้ประกอบกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของทุนหมุนเวียน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) และมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหาร

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ประธานกรรมการให้ออกโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทุนหมุนเวียน

(๒) กำหนดข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ ตลอดจนการกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงาน และลูกจ้างให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๘)

(๓) พิจารณาอนุมัติแผนการดำเนินงานประจำปี

(๔) แต่งตั้งผู้บริหารทุนหมุนเวียน

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการบริหารมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

การประชุมของคณะกรรมการบริหารและคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้กรรมการบริหารและอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดตามผลการประเมินผลการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๔

ผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงาน และลูกจ้าง

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งผู้บริหารทุนหมุนเวียนทำหน้าที่บริหารทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทุนหมุนเวียน โดยให้คำนึงถึงลักษณะการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน ความรับผิดชอบ ความประหยัด และความคุ้มค่า ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๘)

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้บริหารทุนหมุนเวียนมิใช่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียน ให้การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และเงื่อนไขการจ้างเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการบริหาร กำหนด

มาตรา ๒๖ การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน อำนาจหน้าที่ ระยะเวลาการจ้าง การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเลิกจ้างพนักงานและลูกจ้าง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ส่วนที่ ๕

การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการบริหารวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถ จัดทำรายงานการเงิน แสดงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็น นิติบุคคลได้อย่างถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารจัดทำรายงานการเงินของทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะ เป็นนิติบุคคลส่งผู้สอบบัญชีภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ปีบัญชีของทุนหมุนเวียนให้เป็นไปตามปีงบประมาณ เว้นแต่คณะกรรมการบริหารจะประกาศกำหนด เป็นอย่างอื่นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล และให้ทำการตรวจสอบ รับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของทุนหมุนเวียนในรอบปีบัญชี

ให้ผู้สอบบัญชีของทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลทำรายงานการสอบบัญชีเสนอต่อ คณะกรรมการบริหารภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้คณะกรรมการบริหารนำส่งรายงานการเงินพร้อมด้วยรายงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีต่อ กระทรวงการคลังภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากผู้สอบบัญชี

มาตรา ๓๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลจัดให้มีระบบ การตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานต่าง ๆ ของทุนหมุนเวียน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๖

การประเมินผล

มาตรา ๓๑ ให้กรมบัญชีกลางมีหน้าที่ประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะ เป็นนิติบุคคลเป็นประจำทุกปี โดยต้องประเมินในด้านต่อไปนี้

- (๑) การเงิน
- (๒) การปฏิบัติการ
- (๓) การสนองประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- (๔) การบริหารจัดการทุนหมุนเวียน
- (๕) การปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหาร ผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงาน และลูกจ้าง
- (๖) ด้านอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้กรมบัญชีกลางรายงานการประเมินผลทุนหมุนเวียนต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุนหมุนเวียน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลมีกฎหมายกำหนดระบบการประเมินผลการดำเนินงานไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ให้คณะกรรมการบริหารจัดการจัดทำรายงานผลการประเมินผลการดำเนินงานเสนอต่อกรมบัญชีกลางภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

หลักเกณฑ์การจัดทำรายงานของทุนหมุนเวียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ให้กรมบัญชีกลางรวบรวมและจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวมของทุนหมุนเวียนทั้งหมดต่อคณะกรรมการ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเพื่อทราบต่อไป

หมวด ๓

ทุนหมุนเวียนที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๓๔ ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ การขอจัดตั้ง ของหมวด ๒ ทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล มาใช้บังคับกับทุนหมุนเวียนที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลด้วย

มาตรา ๓๕ ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๒ การบริหาร ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการบริหาร ทุนหมุนเวียน ส่วนที่ ๔ ผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงาน และลูกจ้าง ส่วนที่ ๕ การบัญชีและการตรวจสอบ และส่วนที่ ๖ การประเมินผล ของหมวด ๒ ทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล มาใช้บังคับกับทุนหมุนเวียนที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลซึ่งกฎหมายมิได้บัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ในกรณีมีปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๔

การรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน

มาตรา ๓๗ บทบัญญัติในหมวดนี้ให้ใช้บังคับกับการรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลและทุนหมุนเวียนที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๙ การรวมทุนหมุนเวียน ให้กระทำได้เมื่อทุนหมุนเวียนที่จะรวมกันนั้นมีวัตถุประสงค์เดียวกันหรือสามารถดำเนินการร่วมกันได้ และจะต้องไม่มีผลเป็นการขยายวัตถุประสงค์เกินกว่าวัตถุประสงค์เดิมของทุนหมุนเวียนที่นำมารวมกันนั้น

การรวมทุนหมุนเวียนตามวรรคหนึ่ง อาจเป็นการรวมกับทุนหมุนเวียนใดทุนหมุนเวียนหนึ่งหรือรวมกันเป็นทุนหมุนเวียนใหม่ก็ได้

มาตรา ๔๐ การยุบเลิกทุนหมุนเวียน ให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) หมดความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งทุนหมุนเวียนนั้นแล้ว
- (๒) ทุนหมุนเวียนได้หยุดการดำเนินงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๓) มีผลการประเมินผลการดำเนินงานต่ำกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเวลาสามปีติดต่อกัน และคณะกรรมการเห็นสมควรให้ยุบเลิกทุนหมุนเวียนนั้น

(๔) มีเหตุอื่นอันสมควรต้องยุบเลิกทุนหมุนเวียนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑ ในการเสนอขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน ให้คณะกรรมการเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย

เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ยุบเลิกทุนหมุนเวียนใด ให้ถือว่าเป็นการยุบเลิกทุนหมุนเวียนนั้นตามกฎหมาย เว้นแต่ในกรณีที่ทุนหมุนเวียนใดจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะ ให้ดำเนินการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อยุบเลิกทุนหมุนเวียนนั้น

มาตรา ๔๒ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้รวมทุนหมุนเวียนใด ให้มีผลเป็นการโอนทรัพย์สินหนี้สิน ภาระผูกพัน สิทธิ หน้าที่ พนักงานและลูกจ้างของทุนหมุนเวียนเดิมไปเป็นของทุนหมุนเวียนที่คงอยู่ ภายหลังจากการรวมทุนหมุนเวียนหรือของทุนหมุนเวียนใหม่ เว้นแต่ในกรณีที่ทุนหมุนเวียนใดจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะ ให้ดำเนินการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อรวมทุนหมุนเวียนนั้น

มาตรา ๔๓ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การจัดการเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงาน และลูกจ้างของทุนหมุนเวียนที่รวมหรือยุบเลิกให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เมื่อยุบเลิกทุนหมุนเวียน ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่มีทุนหมุนเวียนหรือที่ เป็นผู้กำกับดูแลทุนหมุนเวียนแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อชำระบัญชีของทุนหมุนเวียน และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างการชำระบัญชี ให้ถือว่าทุนหมุนเวียนนั้นยังคงตั้งอยู่ตราบเท่าเวลาที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชี

ในกรณียุบเลิกทุนหมุนเวียน หากภายหลังจากการจัดการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งเสร็จสิ้นแล้วมีเงินคงเหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินทั้งหมด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๕ ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับ ประกาศ และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับทุนหมุนเวียนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับทุนหมุนเวียนซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับไปพลางก่อน เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้ออกข้อบังคับ ประกาศ และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับทุนหมุนเวียนตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการภายในเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๖ ให้กรรมการบริหารของทุนหมุนเวียน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๔๗ ให้ผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงาน และลูกจ้างตามสัญญาจ้างซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าสัญญาจ้างจะสิ้นสุดลง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้ยืมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติที่ยังไม่ครอบคลุมการบริหารทุนหมุนเวียน ทั้งกระบวนการ ประกอบกับปัจจุบันได้มีการจัดตั้งทุนหมุนเวียนขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อเป็นทุนในการใช้จ่าย บริหารกิจการของหน่วยงานของรัฐให้เกิดความคล่องตัวทางการเงิน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่การบริหารทุนหมุนเวียนยังขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง ดังนั้น เพื่อให้การบริหารทุนหมุนเวียน มีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยง และเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลังของรัฐ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้งกำกับและบริหารทุนหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ว่าด้วย การสอบหาข้อเท็จจริง การวินิจฉัยของนายทะเบียน และอัตราการจ่ายเงินชดเชย

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๖) และ (๗) มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ว่าด้วยการสอบหาข้อเท็จจริง การวินิจฉัยของนายทะเบียน และอัตราการจ่ายเงินชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้ร้องเรียน” หมายความว่า นักท่องเที่ยว ที่ได้รับความเสียหายตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือบุคคลใดที่มีคำร้องเรียน

“คำร้องเรียน” หมายความว่า หนังสือหรือถ้อยคำของผู้ร้องเรียน หรือสิ่งอื่นใดที่ปรากฏต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ การแจ้งด้วยวาจา การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง หรือการแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยการแจ้งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๒

คำร้องเรียน

ข้อ ๕ ผู้ร้องเรียนจะมีคำร้องเรียนเป็นหนังสือหรือด้วยวิธีการอื่นใดก็ได้ เพื่อให้
นายทะเบียนทราบว่านักท่องเที่ยวได้รับความเสียหายจากการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ข้อ ๖ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำร้องเรียนแล้ว ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบหา
ข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียน และพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งนายทะเบียนจะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
แทนก็ได้

หมวด ๓

การสอบหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๗ ในการสอบหาข้อเท็จจริง นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียน
มอบหมายต้องตรวจสอบข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้องจากการรับฟัง
พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ การตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

หนังสือ คำสั่ง บันทึกถ้อยคำ จำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง รายงานผลการสอบหา
ข้อเท็จจริงหรือเอกสารใด ๆ ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์กลางกำหนด

ข้อ ๘ เมื่อมีคำร้องเรียน ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียน
มอบหมายดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียน โดยเร็ว หากพบว่าไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๙ คำร้องเรียนที่มีมูล ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ถูกร้องเรียน
เพื่อให้ถ้อยคำและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคำร้องเรียนภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่เกิน
สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่จัดส่งเอกสารหลักฐานโดยไม่มีเหตุอันควร
ให้ถือว่า ไม่ประสงค์จะชี้แจงและแสดงพยานหลักฐาน

นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายอาจมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการสอบหาข้อเท็จจริงด้วยก็ได้

ข้อ ๑๐ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายอาจดำเนินการไต่ถามถ้อยระหว่างนักทอ่งเกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจนำที่วกก่อนก็ได้

หากผู้กรณีตามวรรคหนึ่งยินยอมตามที่ไต่ถามถ้อยให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานและยุติเรื่อง

ข้อ ๑๑ ในการสอบหาข้อเท็จจริงให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายแจ้งสิทธิดังต่อไปนี้ให้ผู้กรณิทราบ

(๑) สิทธิในการแต่งตั้งตัวแทน

(๒) สิทธิในการทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และได้แย้งแสดงพยานหลักฐาน

(๓) สิทธิในการนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในการสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยของนายทะเบียน

(๔) สิทธิในการขอตรวจดูเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่เป็นเอกสารหลักฐานที่เป็นความลับ

(๕) สิทธิในการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียน

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับมอบหมายจากนายทะเบียนให้เป็นผู้สอบหาข้อเท็จจริง หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าพยานหลักฐานที่ได้สอบหาข้อเท็จจริงมาเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้แล้ว ให้งดการสอบหาข้อเท็จจริง และสรุปสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจนายทะเบียนต่อไป

ข้อ ๑๓ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายอาจตรวจสอบและแสวงหาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม โดยรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นใดนอกเหนือจากพยานของผู้กรณีได้ตามสมควร

ข้อ ๑๔ ในการสอบหาข้อเท็จจริงให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกพยานเข้ามาในที่สอบหาข้อเท็จจริงคราวละหนึ่งคน ห้ามพยานบุคคลอื่นซึ่งยังไม่ได้สอบหาข้อเท็จจริงอยู่ในที่สอบหาข้อเท็จจริง เว้นแต่เป็นล่ามหรือบุคคลที่ระเบียนนี้หรือกฎหมายกำหนดให้อยู่ในที่สอบหาข้อเท็จจริงได้

การสอบหาข้อเท็จจริงให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำพยาน แล้วอ่านให้พยานฟังหรือจะให้พยานอ่านเองก็ได้ เมื่อพยานรับว่าถูกต้องแล้วให้พยานลงลายมือชื่อ พร้อมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มาสอบหาข้อเท็จจริงในวันนั้นลงลายมือชื่อ

การแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อพร้อมกับพยานผู้ให้ถ้อยคำนั้นกำกับไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๑๕ การนำพยานเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกลำดับหมายเลขของเอกสารหรือวัตถุ และแยกบันทึกเป็นเอกสารของวัตถุของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และพยานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบหาข้อเท็จจริงและวันที่ยื่นเอกสารหรือวัตถุดังกล่าว

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดให้รับฟังสำเนาได้

ถ้าต้นฉบับเอกสารสูญหาย ถูกทำลาย หรือไม่สามารถนำต้นฉบับมาใช้โดยประการอื่นใด จะใช้สำเนาหรือพยานบุคคลที่เชื่อถือได้มาให้การรับรองเอกสารดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๖ เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายได้ทำการสอบหาข้อเท็จจริงเสร็จแล้วให้สรุปผลการสอบหาข้อเท็จจริง และให้นายทะเบียนพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว

หมวด ๔

การวินิจฉัย

ข้อ ๑๗ เมื่อนายทะเบียนได้รับสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง ให้นายทะเบียนวินิจฉัยสั่งการด้วยความเป็นธรรม และให้มีอำนาจตรวจสอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เห็นสมควรจะให้บุคคลใดส่งพยานหลักฐาน หรือมาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาพยานหลักฐานแล้ววินิจฉัยว่านักท่องเที่ยวได้รับความเสียหายจริงจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวหรือตามที่ได้โฆษณาหรือชี้ชวนไว้ หรือตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนกำหนดอัตราค่าเสียหายชดเชยความเสียหายดังกล่าวตามจำนวนที่สามารถคำนวณเป็นเงินได้ เพื่อชดเชยให้แก่นักท่องเที่ยวจากกองทุนแต่ไม่เกินหลักประกันของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งได้วางไว้

ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ การจ่ายเงิน
ชดเชยจะดำเนินการได้ต่อเมื่อเรื่องร้องเรียนเป็นอันยุติ

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาพยานหลักฐานแล้ววินิจฉัยว่านักท่องเที่ยวไม่ได้รับความ
เสียหายจริง ให้นายทะเบียนรีบแจ้งให้นักท่องเที่ยวผู้นั้นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ การจ่ายเงินต้องมีหลักฐานตามระเบียบของทางราชการไว้

หมวด ๕

การผ่อนผัน

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวอุทธรณ์คำวินิจฉัยให้ชดใช้ค่าเสียหายแก่
นักท่องเที่ยวของนายทะเบียน ให้นายทะเบียนเสนอคณะกรรมการพิจารณาผ่อนผันตามมาตรา ๔๓
วรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ก่อนจนกว่าจะวินิจฉัย
อุทธรณ์แล้วเสร็จ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่นายทะเบียนสั่งจ่ายเงินจากกองทุนให้นักท่องเที่ยวไปแล้ว ปรากฏผล
พิจารณาอุทธรณ์ว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่มีความผิด ให้มีหนังสือเรียกเงินคืนจากนักท่องเที่ยว
ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด หากไม่คืนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานพัฒนา
การท่องเที่ยวดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ศศิธารา พิชัยชาญณรงค์

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการขอจัดตั้ง การดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน

พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้การขอจัดตั้งและการดำเนินงานทุนหมุนเวียนเป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติในฐานะผู้ใช้อำนาจนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการขอจัดตั้ง การดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ทุนหมุนเวียน” หมายความว่า กองทุน กองทุนหมุนเวียน เงินทุน เงินทุนหมุนเวียน ทุนหมุนเวียน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งมีกฎหมายตั้งขึ้นเพื่อกิจการที่อนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้

“ผู้บริหารทุนหมุนเวียน” หมายความว่า ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งทำหน้าที่บริหารทุนหมุนเวียน

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงาน ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประจำ หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่จ้างจากเงินทุนหมุนเวียนเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับภารกิจของทุนหมุนเวียน

“หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียน” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา รัฐวิสาหกิจ ทุนหมุนเวียนที่เป็นนิติบุคคล และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ทุนหมุนเวียนใดที่มีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการทุนหมุนเวียนการเงิน และการบัญชี การตรวจสอบและการรายงานทางการเงิน และการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น แต่กรณีที่มีได้มีบทบัญญัติในเรื่องใดไว้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ วิธีปฏิบัติอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการนั้น โดยอนุโลม

ข้อ ๗ ในกรณีที่ทุนหมุนเวียนใดมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๒

การขอจัดตั้งทุนหมุนเวียน

ข้อ ๘ ก่อนที่จะมีการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้มีการจัดตั้งทุนหมุนเวียน ให้หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะจัดตั้งทุนหมุนเวียน จัดทำเรื่องเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกาการจัดตั้งทุนหมุนเวียนที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยหน่วยงานของรัฐต้องจัดทำรายละเอียดในการเสนอขอจัดตั้งทุนหมุนเวียนตามหลักเกณฑ์การขอจัดตั้งทุนหมุนเวียนของทางราชการที่กระทรวงการคลังกำหนด ในกรณีทุนหมุนเวียนใดมีความจำเป็นต้องจัดตั้งและมีความสำคัญเฉพาะในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ต้องมีการกำหนดกรอบระยะเวลาการดำเนินงานและวงเงินดำเนินการไว้ให้ชัดเจนด้วย

ให้กรมบัญชีกลางทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกาการจัดตั้งทุนหมุนเวียน

ข้อ ๙ ทุนหมุนเวียนที่ขอจัดตั้งต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ซ้ำซ้อนกับทุนหมุนเวียนที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว หรือไม่ซ้ำซ้อนกับหน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐอื่น หรือมีการดำเนินงานในลักษณะเดียวกับการปฏิบัติงานตามภารกิจปกติของส่วนราชการ

(๒) ไม่เป็นการแข่งขันกับภาคเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจ หรือกิจกรรมที่เอกชนหรือรัฐวิสาหกิจสามารถดำเนินการได้

(๓) ไม่มีลักษณะที่กำหนดให้ใช้จ่ายเฉพาะดอกผลโดยขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณเป็นทุนประเดิมและเงินสมทบ เพื่อนำไปฝากสถาบันการเงินเพื่อให้ได้ดอกผลมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน

(๔) มีลักษณะอื่นใดตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาการจัดตั้งทุนหมุนเวียนกำหนด

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้จัดตั้งทุนหมุนเวียนแล้ว ให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนดำเนินการดังต่อไปนี้เพื่อรองรับการดำเนินงานทุนหมุนเวียนต่อไป

(๑) แจ้งกระทรวงการคลัง เพื่อกำหนดโครงสร้างของทุนหมุนเวียนในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อรองรับการบันทึกรายการทางการเงินของทุนหมุนเวียน

(๒) จัดทำระเบียบการบริหารทุนหมุนเวียนและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง เสนอให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้พิจารณาและให้ความเห็นชอบก่อนการประกาศใช้

(ก) ทุณหมนเวียนที่จัดตั้งตามกฎหมายเฉพาะ ให้เสนอผู้มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(ข) ทุณหมนเวียนที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ให้เสนอกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

การดำเนินงานทุนหมุนเวียน

ส่วนที่ ๑

การบริหารจัดการทุนหมุนเวียน

ข้อ ๑๑ ในการบริหารจัดการทุนหมุนเวียนหนึ่ง ๆ ให้มีคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน คณะหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือหัวหน้าหน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนหน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียน ไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จำนวนไม่เกินสามคน จากผู้ที่มีความรู้ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ หรือการลงทุน ด้านกฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับทุนหมุนเวียน เป็นกรรมการ

ให้ผู้บริหารทุนหมุนเวียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลซึ่งทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐไล่ออก ให้ออกหรือเลิกจ้างเพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือกรรมการ ที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องแต่งตั้งชาวต่างประเทศเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ขออนุมัติกระทรวงการคลังเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน โดยให้มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ข้อ ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ถูกลงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๒

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของทุนหมุนเวียน

(๒) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ตลอดจนกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของผู้บริหารทุนหมุนเวียนที่มาจากการสรรหาและพนักงาน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๓) พิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบแผนงบประมาณรายรับและรายจ่ายประจำปี และแผนการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน

(๔) กำกับดูแล และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทุนหมุนเวียน

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนมอบหมาย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๑๖ หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งหรือเท่าที่จำเป็นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน

ข้อ ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานที่คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนแต่งตั้ง อาจได้รับค่าตอบแทน เบี้ยประชุม หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ทุนหมุนเวียนใดมีความจำเป็นต้องกำหนดอัตราค่าตอบแทน เบี้ยประชุม หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกจากที่กระทรวงการคลังกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๙ ในทุนหมุนเวียน ให้มีผู้บริหารทุนหมุนเวียนคนหนึ่ง ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนแต่งตั้งจากราชการ หรือบุคคลภายนอกที่ได้รับการสรรหาตามข้อ ๒๐

ให้นำความในข้อ ๑๒ มาใช้บังคับกับผู้บริหารทุนหมุนเวียนจากการสรรหา โดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ ในการสรรหาผู้บริหารทุนหมุนเวียน ให้คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง จำนวนไม่เกินห้าคน ทำหน้าที่สรรหาผู้ที่มีความเหมาะสมในการบริหารทุนหมุนเวียน และเสนอรายชื่อให้คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนพิจารณา โดยอาจเสนอรายชื่อผู้มีความเหมาะสมมากกว่าหนึ่งชื่อก็ได้

ข้อ ๒๑ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และเงื่อนไขในการจ้างผู้บริหารทุนหมุนเวียน ให้เป็นไปตามสัญญาจ้างที่คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ให้หัวหน้าหน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนเป็นผู้มีอำนาจทำสัญญาจ้างผู้บริหารทุนหมุนเวียน

ข้อ ๒๒ ผู้บริหารทุนหมุนเวียนมีหน้าที่บริหารกิจการของทุนหมุนเวียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทุนหมุนเวียนหรือปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนมอบหมาย

ข้อ ๒๓ ให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของทุนหมุนเวียนเพื่อรองรับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยด้านนโยบายและแผนงาน ด้านการเงินและบัญชี และด้านกฎหมาย โดยให้มีอัตรากำลังที่เหมาะสมในการดำเนินงานและฐานะการเงินของทุนหมุนเวียน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๒๔ การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติของตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน อำนาจหน้าที่ ระยะเวลาการจ้าง การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเลิกจ้างพนักงาน ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนดขึ้น

ส่วนที่ ๒

การเงินและการบัญชี

ข้อ ๒๕ ให้ผู้บริหารทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะจัดทำแผนงบประมาณรายรับและรายจ่ายประจำปี รวมทั้งแผนงบประมาณรายรับและรายจ่ายประจำปีล่วงหน้าสามปี พร้อมแผนการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย แผนปฏิบัติงาน งบประมาณรายรับและรายจ่ายประจำปี งบประมาณการกระแสเงินสด เสนอให้คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบงบประมาณในการบริหารจัดการทุนหมุนเวียน แล้วส่งให้กระทรวงการคลังภายในหกสิบวันก่อนเริ่มต้นปีบัญชีของทุกปี เพื่อให้ประกอบการศึกษาและประเมินผลการดำเนินงาน

ทุนหมุนเวียนที่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้ขออนุมัติประมาณการรายจ่ายประจำปีต่อกระทรวงการคลัง ให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนจัดทำประมาณการรายจ่ายประจำปีผ่านการอนุมัติหรือความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนเสนอต่อกระทรวงการคลังภายในหกสิบวันก่อนเริ่มต้นปีบัญชีของทุกปี เพื่อพิจารณาอนุมัติก่อนการใช้จ่ายเงินตามแนวทางที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้ทุนหมุนเวียนมีระบบบัญชีที่เหมาะสมตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และการควบคุมภายในที่ดี

ข้อ ๒๗ ให้ทุนหมุนเวียนมีการบันทึกรายการบัญชีในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ตามรูปแบบและเงื่อนไขที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๘ ให้มีการจัดทำงบการเงินของทุนหมุนเวียน และส่งให้แก่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของทุนหมุนเวียน เพื่อทำการตรวจสอบและรับรองงบการเงินของทุนหมุนเวียน ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

เมื่องบการเงินได้รับการตรวจสอบและรับรองแล้ว ให้ส่งกรมบัญชีกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการตรวจสอบและรับรองจากผู้สอบบัญชี

ข้อ ๒๙ ให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนเปิดบัญชีเงินฝากไว้ที่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี ชื่อ “บัญชี . . . (ชื่อทุนหมุนเวียน) . . .” เพื่อฝากเงินของทุนหมุนเวียนที่ได้รับจากหน่วยงานในราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค และห้ามมิให้นำเงินไปใช้จ่ายก่อนส่งเข้าบัญชีเงินฝาก

ในกรณีที่มีความจำเป็น หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนอาจขอเปิดบัญชีเงินฝากไว้ ณ ธนาคารพาณิชย์ ในชื่อบัญชีเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง เพื่อไว้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ ภายในวงเงินและเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๓๐ ให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนนำเงินที่ได้รับส่งเข้าบัญชีของทุนหมุนเวียนที่เปิดไว้ที่กรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับเงิน

ข้อ ๓๑ การใช้จ่ายเงินของทุนหมุนเวียน ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการตามวัตถุประสงค์ของทุนหมุนเวียน

ข้อ ๓๒ เมื่อทุนหมุนเวียนได้รับอนุมัติหรือเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปี หรือประมาณการรายจ่ายประจำปีตามข้อ ๒๕ ให้ผู้บริหารทุนหมุนเวียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งจ่ายและเบิกจ่ายเงินของทุนหมุนเวียน

ข้อ ๓๓ การนำเงินของทุนหมุนเวียนไปดำเนินการเพื่อหาผลประโยชน์ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และให้กระทำได้เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผากไว้กับธนาคารพาณิชย์
- (๒) ซื้อพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย หรือรัฐวิสาหกิจ
- (๓) ซื้อตราสารแห่งหนี้โดยมีกระทรวงการคลังรับรอง หรืออ่าวัล หรือค้ำประกันเงินต้น และดอกเบี้ย

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบและการรายงานทางการเงิน

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนจัดให้มีการตรวจสอบภายในที่ดี โดยอย่างน้อยให้ผู้ตรวจสอบภายในรายงานปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของทุนหมุนเวียน พร้อมข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง เพื่อให้การดำเนินงานของทุนหมุนเวียนมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๓๕ ให้กรมบัญชีกลางกำหนดรูปแบบและวิธีการในการจัดทำรายงานทางการเงินของทุนหมุนเวียน เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานแผนรายรับและแผนรายจ่ายประจำปี
 - (๒) รายงานผลรายรับและผลรายจ่ายรายเดือน
 - (๓) งบทดลองรายเดือนและภาวะผูกพัน ณ วันสิ้นเดือน
 - (๔) รายงานการรับจ่ายและการใช้จ่ายเงินรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน
 - (๕) รายงานทางการเงินอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน
- ให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนส่งรายงานทางการเงินตามวรรคหนึ่งต่อกรมบัญชีกลางภายในระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด

หมวด ๔

การประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จำนวนไม่เกินหกคน โดยผู้ทรงคุณวุฒิตั้งกล่าว ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินการคลัง ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการบัญชี และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล

ให้ผู้อำนวยการกองกำกับและพัฒนาระบบเงินนอกงบประมาณ กรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ และเลขานุการ และให้มีเจ้าหน้าที่กองกำกับและพัฒนาระบบเงินนอกงบประมาณ กรมบัญชีกลาง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๓๗ ให้นำความในข้อ ๑๒ (๑) (๓) และ (๔) มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๘ ให้นำความในข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับกับวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๙ ให้นำความในข้อ ๑๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน โดยอนุโลม

ข้อ ๔๐ ให้คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดกรอบแนวทางการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน และการนำผลการประเมินทุนหมุนเวียนไปใช้ในการพิจารณาจัดทำข้อเสนอรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน
- (๓) เปรียบเทียบและจัดทำบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนกับฝ่ายบริหารของแต่ละทุนหมุนเวียน
- (๔) ประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน
- (๕) ให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน
- (๖) นำเสนอรายงานผลการประเมินทุนหมุนเวียนประจำปี พร้อมข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของทุนหมุนเวียนต่อคณะรัฐมนตรี
- (๗) พัฒนาปรับปรุงระบบประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติงานอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของระบบประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน

ข้อ ๔๑ ให้นำความในข้อ ๑๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการ หรือคณะทำงานที่คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนแต่งตั้ง โดยอนุโลม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานตามข้อ ๔๐ (๙) อาจเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือขอเอกสารหลักฐานจากหน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานก็ได้

ข้อ ๔๓ ให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนเสนอรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนต่อกรมบัญชีกลาง เพื่อเสนอให้คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนพิจารณา

หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนในการเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนกำหนด

ข้อ ๔๔ ให้กรมบัญชีกลางนำผลการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน พร้อมข้อเสนอรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียนของคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

วิธีการรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๔๕ ให้คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนแจ้งผลการประเมินผลการดำเนินงานของทุนหมุนเวียนต่อคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน ผู้บริหารทุนหมุนเวียน และบุคลากรที่ปฏิบัติงานในกิจการของทุนหมุนเวียน เพื่อนำไปใช้พัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินงานของทุนหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในกิจการของทุนหมุนเวียน

ข้อ ๔๖ ทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งโดยกฎหมายเฉพาะและมีบทบัญญัติให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน ให้นำหลักเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนตามที่คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนกำหนดมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะไม่มีบทบัญญัติให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียนให้ปฏิบัติตามข้อ ๔๓

ให้หน่วยงานเจ้าของทุนหมุนเวียนตามวรรคหนึ่ง รายงานการประเมินผลการดำเนินงาน ทุนหมุนเวียนต่อกรมบัญชีกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อรวบรวมและจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวมของทุนหมุนเวียนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเป็นประจำทุกรอบสิ้นปีบัญชี

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๗ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนตามระเบียบนี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนตามระเบียบนี้

ข้อ ๔๘ ให้ผู้บริหารทุนหมุนเวียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าสัญญาจ้างจะสิ้นสุดลง และเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงแล้วให้ดำเนินการสรรหาผู้บริหาร ทุนหมุนเวียนตามระเบียบนี้ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๖.๓/๑๐๑๐๗
ถึง กรมการท้องถิ่น



สำนักงานอธิบดีกรมการท้องถิ่น
เลขรับที่ 985
วันที่ ๒๑ มี.ค. ๒๕๖๖
เวลา 14.09 น.

กรมการท้องถิ่น
เลขรับ ๒๒๗๘
วันที่ ๒๑ มี.ค. ๒๕๖๖
เวลา ๑๓.๓๗

สำนักงานเลขานุการกรม
๓๗๓
กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว
วันที่ ๒๗ มี.ค. ๒๕๖๖ เลขที่ ๒๖๑๑
๐๙:๓๐
๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖
๐๘:๑๐

ตามหนังสือกรมการท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๑/๒๑๖๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖
ได้จัดส่งบันทึกข้อตกลงการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน ประจำปีบัญชี ๒๕๖๖ ของกองทุนคุ้มครอง
ธุรกิจนำเที่ยว จำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งผู้มีอำนาจของทุนหมุนเวียนได้ลงนามเรียบร้อยแล้ว มาเพื่อกรมบัญชีกลาง
ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป นั้น

กรมบัญชีกลาง ได้นำเสนอรองปลัดกระทรวงการคลัง หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน
ลงนามในบันทึกข้อตกลงฯ จำนวน ๒ ฉบับ เรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งบันทึกข้อตกลงดังกล่าว (ต้นฉบับจริง)
จำนวน ๑ ฉบับ พร้อมด้วยรายงานการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน (Performance Agreement : PA)
ประจำปีบัญชี ๒๕๖๖ จำนวน ๕ ฉบับ มาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานและใช้ประกอบการประเมินผล
การดำเนินงานทุนหมุนเวียน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทุนหมุนเวียนต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

- มอช สอ.ก. ต่าเมืงนคร๒๐/๒
- กคก กท.ท. ๒๒๓๗๒๑๑๔



(นายจาตุรนต์ ภัคดีวานิช)

อธิบดีกรมการท้องถิ่น ๒๑ มี.ค. ๒๕๖๖
กองกำกับและพัฒนาระบบเงินนอกงบประมาณ
กลุ่มงานประเมินผลเงินนอกงบประมาณ
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๔๔๘ - ๘
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๔๓๕

- ๒๒๗ ๑๓๐

(นายสิโรจน์ มียศ)
เลขานุการกรม
๒๗ มี.ค. ๒๕๖๖

มอนดูกเมธิล
๒๗ มี.ค.

๒๗ มี.ค. ๒๕๖๖

คำอธิบายตัวชี้วัดร่วมด้านที่ ๕
การปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหาร ผู้บริหารทุนหมุนเวียน พนักงาน และลูกจ้าง

ตัวชี้วัดที่ ๕.๑ : บทบาทคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน

หน่วยวัด : ระดับ

น้ำหนัก : ร้อยละ ๕

คำจำกัดความ :

พิจารณาจากระดับความสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแลของคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน กำหนดเกณฑ์ประเมินผลจากประเด็นหลักที่สำคัญ ดังนี้

๑. การจัดให้มีหรือทบทวนแผนปฏิบัติการระยะยาว (๓ - ๕ ปี) และแผนปฏิบัติการ ประจำปีบัญชี ๒๕๖๗ (ร้อยละ ๓๐)
พิจารณาจากคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนดให้มีหรือทบทวนแผนปฏิบัติการระยะยาว (๓ - ๕ ปี) และแผนปฏิบัติการ ประจำปีบัญชี ๒๕๖๗ ที่มีองค์ประกอบครบถ้วน มีคุณภาพ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์จัดตั้ง รวมถึงพันธกิจของทุนหมุนเวียน ประกอบด้วย ๒ ประเด็นได้แก่
 - ๑) การกำหนดทิศทางการยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์จัดตั้ง และพันธกิจของทุนหมุนเวียน (ร้อยละ ๑๕)
 - ๒) การจัดให้มีหรือทบทวนแผนปฏิบัติการระยะยาว (๓ - ๕ ปี) และแผนปฏิบัติการ ประจำปีบัญชี ๒๕๖๗ ที่มีคุณภาพ และระบอบองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน (ร้อยละ ๑๕)
๒. การจัดประชุมคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนและประสิทธิภาพการประชุมของคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน (ร้อยละ ๑๐) ประกอบด้วย ๒ ประเด็นได้แก่
 - ๑) การกำหนดปฏิทินการประชุมของคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนล่วงหน้าเป็นรายไตรมาสหรือรายเดือน และแจ้งแก่คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนรับทราบอย่างเป็นทางการ และการดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนตามปฏิทินการประชุม (ร้อยละ ๕)
 - ๒) การเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน โดยคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนต้องเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ในแต่ละครั้งของการประชุมคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียน (ร้อยละ ๕)
๓. การติดตามระบบการบริหารจัดการที่สำคัญ และผลการปฏิบัติงานตามภารกิจของทุนหมุนเวียน (ร้อยละ ๓๕)
พิจารณาจากคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนมีการติดตามผลการปฏิบัติงานตามภารกิจของทุนหมุนเวียน อย่างครบถ้วนตามระบบการบริหารจัดการที่สำคัญ ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน ด้านที่ไม่ใช่การเงินตามวัตถุประสงค์ และภารกิจของทุนหมุนเวียน ระบบบริหารความเสี่ยง ระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และระบบบริหารทรัพยากรบุคคลของทุนหมุนเวียนอย่างครบถ้วน เพียงพอและสม่ำเสมอทั้งปี
๔. การจัดให้มีระบบประเมินผลผู้บริหารทุนหมุนเวียน (ร้อยละ ๒๐) พิจารณาจากการประเมินผลผู้บริหารทุนหมุนเวียน ที่เป็นระบบ โดยมีหลักเกณฑ์ชัดเจน สอดคล้อง และเชื่อมโยงกับหลักเกณฑ์และเป้าหมายของทุนหมุนเวียน
๕. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ ๕) พิจารณาจากการเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศที่ครบถ้วน ถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันกาล

หมายเหตุ :

- ผลการปฏิบัติงานที่สำคัญของทุนหมุนเวียน ประกอบด้วย ๑) ผลการดำเนินงานด้านการเงิน ๒) ผลการดำเนินงานด้านไม่ใช้การเงิน ตามวัตถุประสงค์และภารกิจของทุนหมุนเวียน ๓) ระบบบริหารความเสี่ยง ๔) ระบบบริหารจัดการสารสนเทศ และ ๕) ระบบบริหารทรัพยากรบุคคล ทั้งนี้ การติดตามผลการปฏิบัติงานที่สำคัญควรมีการติดตามผลอย่างซ้ำภายในสิ้นไตรมาสถัดไป
- กรณีที่เกิดคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนมีการประชุมน้อยกว่ารายไตรมาส หรือไม่สามารถจัดประชุมคณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนได้ด้วยเหตุจากปัจจัยภายนอก ทุนหมุนเวียนสามารถใช้วิธีการอื่นนอกเหนือจากการจัดประชุม เช่น การแจ้งเวียนผลการดำเนินงาน เป็นต้น เพื่อให้คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนพิจารณาให้ความเห็นชอบ/รับทราบพร้อมมอบข้อสังเกตต่อผลการปฏิบัติงานที่สำคัญทั้ง ๕ ด้าน

๔. การจัดให้มีระบบประเมินผลผู้บริหารทุนหมุนเวียน (ร้อยละ ๒๐)

ประเด็นย่อยที่ใช้พิจารณา	น้ำหนัก (%)	ระดับคะแนน				
		๑	๒	๓	๔	๕
๑) การจัดให้มีระบบประเมินผลภายในทุนหมุนเวียน	๒๐	มีการประเมินผลผู้บริหารทุนหมุนเวียนที่เป็นระบบ แต่ไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจนสอดคล้องและเชื่อมโยงกับหลักเกณฑ์และเป้าหมายระดับองค์กร	-	มีการประเมินผลผู้บริหารทุนหมุนเวียนที่เป็นระบบ โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนสอดคล้องและเชื่อมโยงกับหลักเกณฑ์และเป้าหมายระดับองค์กร	-	มีการนำผลการประเมินผู้บริหารทุนหมุนเวียนที่เป็นระบบ ไปใช้ประโยชน์โดยการผูกโยงกับระบบแรงจูงใจ

หมายเหตุ :

- ผู้บริหารทุนหมุนเวียน หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ หรือผู้ทำหน้าที่บริหารทุนหมุนเวียนที่เรียกชื่ออย่างอื่น โดยพิจารณาจากโครงสร้างบริหารทุนหมุนเวียนตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘
- การประเมินผลผู้บริหารทุนหมุนเวียน ที่เป็นระบบและมีหลักเกณฑ์ชัดเจน ได้แก่ การกำหนดให้มีการประเมินผู้บริหารทุนหมุนเวียน โดยมีการรอบการประเมิน เช่น ด้านการเงิน ด้านการปฏิบัติการ ด้านการสนองตอบผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และด้านการบริหารจัดการทุนหมุนเวียน เป็นต้น โดยภายในแต่ละกรอบมีการระบุ ตัวชี้วัด นิยาม และเป้าหมายของแต่ละตัวชี้วัดที่ครบถ้วนชัดเจน และเชื่อมโยงกับบันทึกข้อตกลงฯ ประจำปีที่ทุนหมุนเวียนดำเนินการร่วมกับกรมบัญชีกลาง
- คณะกรรมการบริหารทุนหมุนเวียนต้องมีส่วนร่วมในการจัดให้มีระบบประเมินผลผู้บริหารทุนหมุนเวียนภายในทุนหมุนเวียน
- ระบบแรงจูงใจเป็นได้ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใชตัวเงิน โดยระบบจูงใจที่เป็นตัวเงิน เช่น การเพิ่มค่าตอบแทน การขึ้นเงินเดือน เป็นต้น ระบบจูงใจที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น การเลื่อนขั้น การเลื่อนตำแหน่ง การยกย่องชมเชย และการพัฒนา เป็นต้น

๕. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ร้อยละ ๕)

ประเด็นย่อยที่ใช้พิจารณา	น้ำหนัก (%)	ระดับคะแนน				
		๑	๒	๓	๔	๕
๑) มีการเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศที่ครบถ้วน ถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันกาล	๕	มีการเปิดเผยครบถ้วน < ๗ ประเด็น	มีการเปิดเผยครบถ้วน ๗ ประเด็น	มีการเปิดเผยครบถ้วน ๘ ประเด็น	มีการเปิดเผยครบถ้วน ๙ ประเด็น	มีการเปิดเผยครบถ้วน ๑๐ ประเด็นขึ้นไป

หมายเหตุ :

- ประเมินผลจาก Website ของทุนหมุนเวียนที่มีการเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศที่ครบถ้วน ถูกต้อง และทันกาล
- ข้อมูลที่ต้องเปิดเผย ได้แก่ ๑) ข้อมูลสารสนเทศด้านการเงิน และการบริหารงบประมาณ ๒) ข้อมูลการดำเนินงานตามภารกิจของทุนหมุนเวียน ๓) โครงสร้างการบริหารของทุนหมุนเวียน ๔) ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับคณะกรรมการและผู้บริหารทุนหมุนเวียน ๕) วัตถุประสงค์จัดตั้ง พันธกิจ และวิสัยทัศน์ ๖) ภาพรวมแผนปฏิบัติการระยะยาว และแผนปฏิบัติการประจำปี ๗) โครงการลงทุนที่สำคัญ (ถ้ามี) ๘) การจัดซื้อจัดจ้าง และการประกาศประกวดราคา (ถ้ามี) ๙) นโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี ๑๐) การดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล หรือนโยบายของกระทรวงต้นสังกัด ๑๑) กฎ มติ ครม. ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบาย เพื่อให้เอกชนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ และ ๑๒) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร และคำแนะนำในการติดต่อกับทุนหมุนเวียน ทั้งนี้ ข้อมูลที่นำมาเปิดเผยต้องมีความทันกาลและเป็นปัจจุบัน เช่น เป็นข้อมูลของปีที่ทำการประเมินผล เป็นต้น หากการเปิดเผยข้อมูลมีความล่าช้าและไม่เป็นปัจจุบัน จะถือว่าข้อมูลนั้นมีการเปิดเผยไม่ครบถ้วน

